

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025
ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Εὐγενίας δσιομάρτυρος (†262)
καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς,
Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου...

«Ἰσχύουσα αἰωνίως, ἐκτὸς ἑορτῆς σὲ Κυριακὴ ἢ Δευτέρα»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δυνάματος σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμὴν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμὴν.

ΨΑΛΜΟΣ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοχία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀrous ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώξεσάν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακίστην καὶ ἐταπεινώσθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσπερ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὥσπερ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι χρειῶσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι

ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Εν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Εθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Επ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Εκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ινατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Επ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Εκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Εμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὥσεί χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὥσεί ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ

ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Σ υ ν α π τ ῆ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)
Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν,

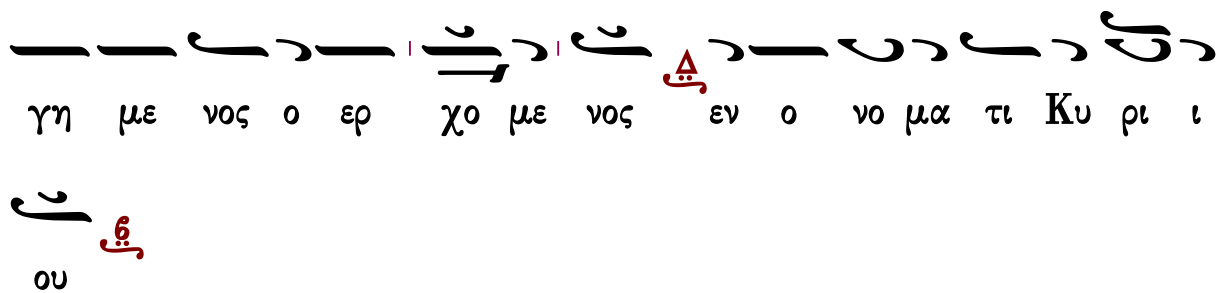
θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἦχος ᾠδῆς

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. ↓
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Ⲛ

Ἀπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ'

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυτῖδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ⲛ

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Κάθισμα μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

ἦχος πλ.β'

Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, αὔριον τίκτεται, ἐκ παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι ποιμένες, ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ⲛ

Κάθισμα μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Α υ λων ποι με νι κων κα τα παυ ω ων α σμα
 στρα τος αγ γε λι κος ε πε φω νει ει λε γων παυ σα
 σθε α γραυ λουν τες οι των θρεμ μα των η γε μο ο νευ
 ο ον τες κρα ξα τε α νυ μνου ουν τες ο τι ε τε χθη Χρι
 στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω σαι ως
 Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

Ν' Ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανὼν προεόρτιος α', ᾠδὴ α'

ἦχος πλ.β'

«**Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, φάτνην κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν μάγοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, γενέθλιον ὕμνον καὶ προεόρτιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτὴρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· ὑπὲρ νοῦν ὥράθης γάρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανούς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθῆσεται, διπλοῦς ἔρχη Θεάνθρωπε.

Κανὼν προέορτιος β', ψδὴ α'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

ἥχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον, ξένος εἰς τὰ ἴδια παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος. (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ τὴν Ἑδὲμ ἐξανοίγων μοι, εὐτρεπίζου σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, εὐφράνθητι ἔρημος, ἥ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα, ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ψδὴ α'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

ἥχος β'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐγενία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα, χαρμονικῶς σὺν ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε. (β')

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμνωδίας νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερωθῆς εὐγένειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ἁσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναικείας φύσεως ὁ σός, νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος. Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω θεόσοφε· ἥς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρουμένη τῆς ἀμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀγνή, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὃ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν προεόρτιος α΄, ψδκ γ΄

ἦχος πλ.β΄

«**Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσκέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνὺς οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, κόρης ἐξ ἀγνῆς ἐν πόλει Δαυτῖδ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δέ, ἐκ τῶν ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα Βαλαάμ νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Ἰακώβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, μάγους ἐκ Περσίδος ἀνακτας.

Κανὼν προεόρτιος β΄, ψδκ γ΄

Ἐξήνηθesen ἡ ἔρημος

ἦχος β΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνελθῆναι σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν. (β΄)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει σπήλαιον, ὡς οὐρανὸν κατῴκησας, τὰς μονὰς μοι εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον πολυέλεε.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ψδὴ γ'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως ἤχος β' Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, προσήχθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσείσω, βοῶσα πάνσοφε· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ Πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στερρότης· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας, ἐγένου περιδέξις τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες· οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

Θεῖμος γ' ψδῆς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.347*

Ε ν πε ε τρα α με της πι στε ως στε ρε ω σας
ε πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ηυ φραν
θη γαρ το πνε ευ μα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν α

γιος ως ο Θεός η μων ^Δσ και ουκ εστι δι και ος

πλην σου Κυρι ε ε ε ^π

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α΄

προεόρτιον

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

τῆς ἁγίας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σφζομένους τῷ κτίστη σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικούς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὖρες, ζῶν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

ἦχος πλ.δ΄

προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἄπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Κανὼν προεόρτιος α΄, ψδὴ δ΄

ἦχος πλ.β΄

«**Τ**ὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ ἐκ Θαιμὰν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγγίζει ἡκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε τὸ σπήλαιον, πόλιν Βηθλεέμ, καὶ σὺν μάγοις ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδὰμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις, ἐν τῷ προσλήμματι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λόγος σὰρξ ὄφθεις παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Κανὼν προεόρτιος β', ψδὴ δ'

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

ἥχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ κτίσις νῦν, τὴν παλαιώσιν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῶην σε, κάλλος ἐπανάγοντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίστανται, μάγοι ὀδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, ἥλιον ἀνίσχοντα, παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ ἡκει, ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἀμαρτήματα, ἀγαλλιάσθω, ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κηρύγματα, προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν, μηνύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον· ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκός, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Κανὼν τῆς ἁγίας, ψδὴ δ'

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

ἥχος β'

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλήλυθας, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ὁ Ὑψιστος, σαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν παρθένων, νυμφίον γνωριζόμενον.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δέ, τὸ φθειρόμενον ἔνδυμα, μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σου, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κοσμίως σου, καὶ ὠραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα, ὕστερον ἀθλήσει δέ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμψασα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Υπερτέρα, τῶν ἀγγέλων ἐγένου πανύμνητε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν ἀγγελον, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλήν, εὐσπλαγχνίαν τὸν φιλόανθρωπον.

Κανὼν προεόρτιος α΄, ψδὴ ε΄

ἦχος πλ.β΄

«**Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἡ παρθένος ἰδοὺ γαστρὶ ἤξει, καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοῖκὸς χρηματίσας· φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα, ὁ δὲ μνήστωρ τῆς σῆς μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε πατρός, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ τῆς σμύρνης τὸ θνητόν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασιλείον κράτος, διὰ λιβάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφάνουσι, βασιλεῖς ἐθνῶν, ἀπαρχὰς δωροφοροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἐξ ἀλοχεύτου μητρός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος Λόγος, σαρκωθεὶς κατώκησας τὸ σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρησάμενος. Καταπλήττεις δέ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, μάγους καὶ ποιμένας, ἀγγέλους τε ἐξιστᾶς, δόξα κραυγάζοντας.

Κανὼν προεόρτιος β΄, ψδὴ ε΄

Μεσότης Θεοῦ

ἦχος β΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαὸς ὁ ποτέ, σκότει καθεζόμενος, ἰδέτω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ ἀστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἀναξιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει σπῆλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν ἐξ Ἰακώβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστός, ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ψδὴ ε΄

Ὁ φωτισμός

ἦχος β΄

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνόμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὅφεις ὁ ψυχόλεθρος ἀθληφόρε, ἀναρριπίζει πειρασμούς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύνει πειρώμενος, τοῦτον δὲ θεόφρον, ἀγνὴ κατεπάτησας.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλη καλή, τῶν καλῶν τῷ δοτῇρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἡγλαῖσμένη ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Στέφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολουθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, νυμφίῳ σου πάνσοφε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ σοῦ ζωῇ, ἀνατείλασα κόσμῳ Θεογεννῆτορ, τοὺς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς αἰδίου μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Κανὼν προεόρτιος α΄, ψδὴ ς΄

ἦχος πλ.β΄

«**Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητῶν Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ θάνατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσεσθαι τριήμερος».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, τὸ μεσότοιχον Χριστέ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογὶνὴ δίδωσι, ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνῳ πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὐθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἄδης ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ, ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναΐδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου λυτρωτά, ἐκ φυλῆς Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βρεφοκτόνος ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· ζωῆς γὰρ ὣν χορηγός, ἔλαβεν ὡς Θεός, θεία δυναστεία τὸν διώκοντα.

Κανὼν προεόρτιος β', ψδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἤχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ξενοτρόπος Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται, ξενώσωμεν, ἁμαρτιῶν ἑαυτούς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πράξεων ψυχᾷς οἰκίζόμενον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται γάρ, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σμικρὸν σε εἰσδέξεται σπῆλαιον, κόσμῳ μὴ χωρούμενον, ἀπερινόητε; πῶς δραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἄναρχος;

Κανὼν τῆς ἀγίας, ψδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἤχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ κτίστῃ σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκῆνωμα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου πάνσοφε.

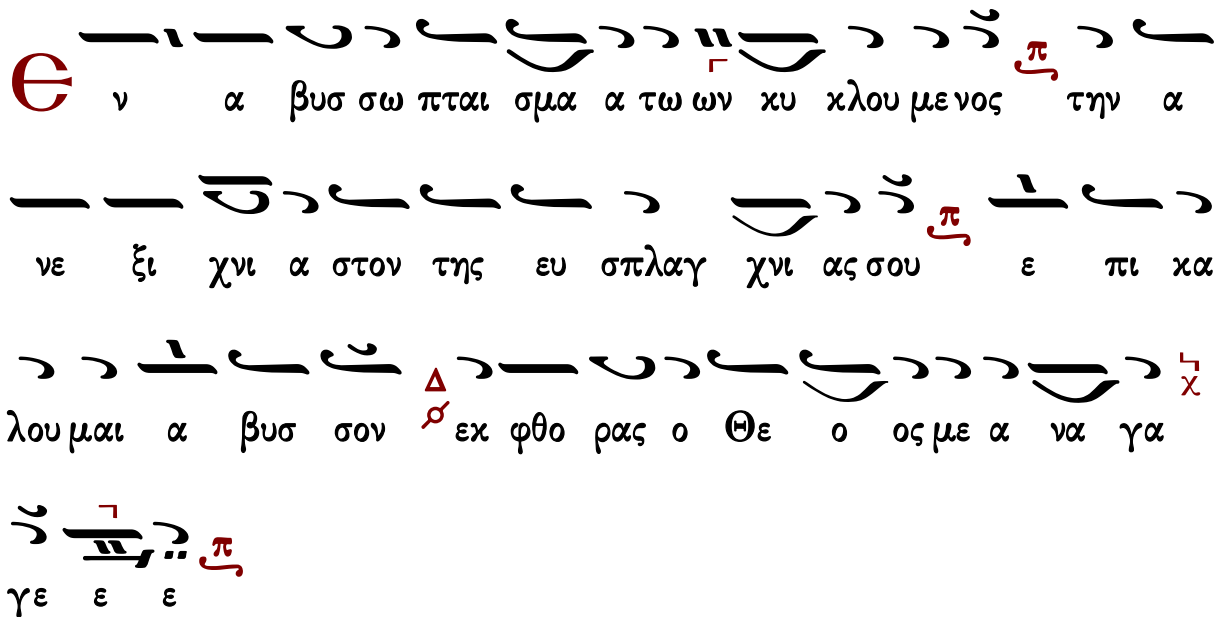
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἐνστασιν, καὶ τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσία πίστεως, μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ προφῆταί σου, πάντα γνε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.442#

Ἐτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον προεόρτιον

Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως.
Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα
ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κοντάκιον τῆς ἀγίας

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος δ΄

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς
ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σφῆζουσα, μάρτυς θεόφρον, Εὐγενεία πανεύφημε.

Βίω καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι παρθένε, αἰὲ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἀγνείαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος νύμφη, συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον

Τῇ κδ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.
Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Τὶς ἂν παραδράμῃ σε τμηθεῖσαν ξίφει,
Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατὴρ τῆς ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.
Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,
Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ ξίφει,
Κληροῦσθε πρῶτα μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀχαϊκὸς ξίφει τελειοῦται.

Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,
Ὅλη χαρᾷ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρῆλθεν ἠδέως.

Οἱ ὅσιοι Βιτιμίων καὶ Ἀφροδίσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀχμέτ ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1682, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦχος Ψα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρηολόγιον 1903 σ.444@

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σκυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Τ ον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε βραιων τοις παι σι

συγ κα τα βαν τα και την φλο γα εις ὄρο σον με τα βα

λο ο ον τα Θε ον υ μνει τε τα ε ερ γα ως Κυ ρι

ον και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να

α ας

Θ' ὠδὴ τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος Ψα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β'
2003 σ.21#

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν Κ υ ρ ι

 ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε υ μ α μ ο υ ε

 π ι τ ω Θ ε ω ω τ ω σ ω τ η ρ ι μ ο υ

Τ η ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ και ε ν δ ο ξ ο

 τ ε ρ α ν α σ υ γ κ ρ ι ι τ ω ω σ τ ω ν Σ ε ρ α φ ι μ τ η ν α δι

 α φ θ ο ρ ω σ Θ ε ο ν Λ ο γ ο ο ν τ ε κ ο υ σ α ν τ η ν ο ν τ ω σ Θ ε

 ο τ ο κ ο ν σ ε ε μ ε γ α α λ υ ν ο μ ε ν

Ο τι ε πε β λ ε ψ ε ν ε πι τ η ν τ α π ρ ο σ β ο λ η σ ι ν

 τ η σ δ ο υ λ η σ α υ τ ο υ ι δ ο υ γ α ρ α π ο τ ο υ ν υ ν μ α κα

 ρ ι ο υ σ ι μ ε πα σ αι αι γε νε αι

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν δοξο

τεραν ασυγκριιτως των Σεραφιμ την αδι

αφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

οτον σεεμεγααλυνομεν

Οτι εποιησε μοι μεγαλεια οδυνα

τος και αγιοντο ονομα αυτου και τοελε

ος αυτου εις γενεαν και γενεαν τοις φοβου με

νοις αυτον

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν δο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια

φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νομεν π

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του Δ

δι ε σκορ πι σεν υ περ η χ φα νους δι α νοι

α καρ δι ας αυτων π

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ π την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νομεν π

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων π και υ

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κενους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγα α λυ νο μεν

Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το
 κον σε ε μεγα α λυ νομεν ^π

Θεῖμος θ' ὠδῆς

Ἦχος ^π Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.445#

Α ναρ χου γεν νη το ρος Υι ος Θε ο ος και Κυ ρι ος
 σαρ κω θεις εκ Παρ θε νου η μιν ε πε φα νε ^π τα ε
 σχο τι σμε να φω τι ι σαι συν α γα γειν ^Δ τα ε
 σχορ πι σμε ε ε να δι ο την παν υ μνη τον ^Δ Θε ο
 το κονμεγα λυ νομεν ^π

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
 την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και παν
 α μω μη τον και μη τε ρα του Θε ου η μων την τι
 μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι ι τως των Σε ραφιμ την α δι α φθο ο ρως Θε
 ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με
 γα λυ νο με ε εν

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι’ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεέμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ μάγων, καρπούς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν ἥχος β' τῆς ἀγίας

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενές τοῦ θήλεος ἀοράτῳ σου σθένει, Χριστέ ῥωννύμενον· ὅθεν, Εὐγενία ἡ μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν, ἥς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ παρθένου ἀγίας

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν ἥχος β' προεόρτιον

Ἦμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ παρθένῳ Μαρίᾳ· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεέμ ἐν τῇ πολει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν μάγοι σὺν δώροις, μετὰ ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι, ποιμένες δέ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ· δόξα σοι, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἶνους

ἥχος πλ.β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ιωάννου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, ὀράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἑγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

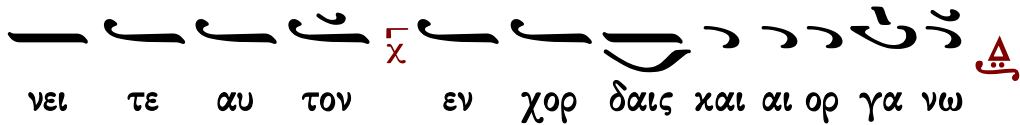
Αἱ
 ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης αυ του

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν
 δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἁλλοτρίου τοὺς
 βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· εὐλογημένος εἰ Σωτήρ, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

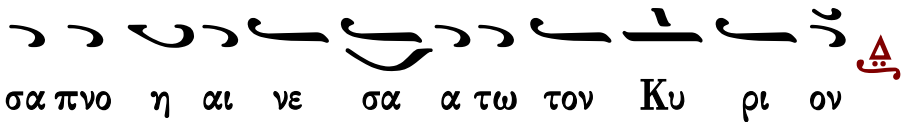
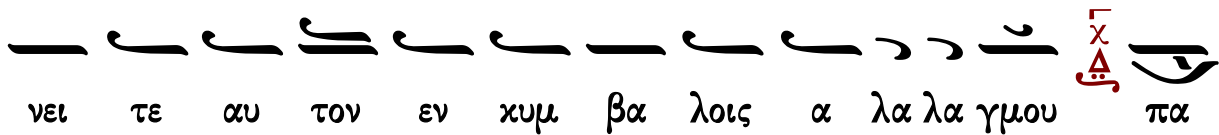
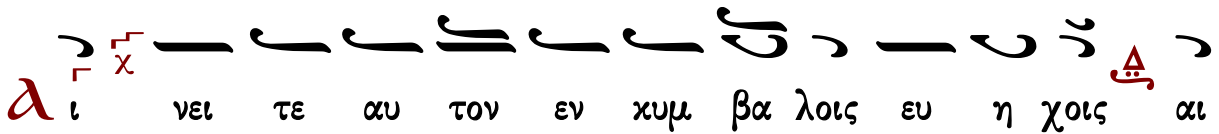
Αἱ
 ι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι
 θα ρα

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος, ἐπίγνωθι τὸν
 πλάστην, ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, οὗτος τῶν ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἐορτάς
 σου, βοᾶν· οὐ πείθη γάρ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Αἱ
 ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

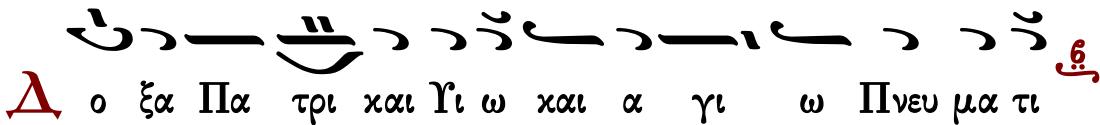
Ἡλιε Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεδῶς ἔνατενίζω, ὃ οὐ τολμᾷ ἔνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ ἀπειρογάμος Χριστόν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ἄσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε ποιμένες, λόγους μαγικούς, ἀπορρίψατε οἱ μάγοι, σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, δεῦτε θυγατέρες βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἵπωμεν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξαστικόν

Αἱ ἀγγελικαί

$$^{\circ}\text{H}\chi\omicron\varsigma \ \lambda_{\pi} \ \asymp \ \overline{\text{B}}_8^{\ominus}$$

Δεῦρο Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου, ἴθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίας, σεπτοτάτῃ ἡ φάτνῃ! Θεοφόρα τὰ σπάργανα! ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειρὰς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Ὡ μακαριστῆ, τῆς θεόπαιδος κοιλίας, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη! ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βασιτάζουσα. Ὡ μακαριστοὶ μαστοὶ παρθένου, οὕσπερ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς ὁ μήτρα σάρξ παγείς, ἀνάνδρου νεάνιδος.

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Ἀμήν.

Εἰς τὸν ᾠδὴν τῶν Αἰνῶν

ᾠδὴν πρὸς τὸν Θεόν

Ὁ ὢς τοῦ Ἑφραθά

Ἦχος Πά

Ὁ ὢς τοῦ παντοῦργου, ἐδείχθης ὡ Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Ο ἦς τοῦ παντοῦργου, ἐδείχθης ὡ Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Νέον ἐν Βηθλεέμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται, ὡ τοῦ θαύματος!

Κ ὦς τοῦ παντοῦργου, ἐδείχθης ὡ Παρθένη· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

— ς ς ς ς π
σου και εξ ε στην

Τάξεις αἱ νοεραί, ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ ποιμένων, βοήσατε καὶ μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννηῆσαι ἤκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς

ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ	ἦχος δ'	
Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυτῆδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.		
Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικῆσαι σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπύκρναν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς μδ' 44

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἔστι Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἄχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύνάμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτ' πρῶτ'. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἁγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἦχος γ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὅρων κατασκήνου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἢ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἔθνων διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

ἦχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὀρώμενον;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Προκείμενον

ἦχος 4ῃ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.300#

Κ υ ρ ι ο ς ε ι π ε π ρ ο ο ς μ ε Υ ἱ ο ο ς μ ο υ ε ι
συ ε γ ω ω σ η μ ε ρ ο ν γ ε γ ε ν ν η κα σε
* κα α σε ε ε

τὸ τέλος

∴ Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Σοφία.

Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:1-3

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστός εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὀψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-12

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπὲ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίζεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:18-25

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· Μνηστευθείσης γάρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ¹⁹ Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. ²⁰ Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου· ²¹ τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ²² (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· ²³ Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός). ²⁴ Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ²⁵ Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθουνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Εὐχή

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξς' 66

Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ψαλμὸς πς' 86

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσιν τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Παῶν καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἄλλοφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ψαλμὸς ν' 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

᾽Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

᾽Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

᾽Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

᾽Απεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρόσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ᾠχος πλ.β'

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνην πενιχρᾶ Υἱὸς μονογενής, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ μάγους ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ.δ'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὀρώσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἠυδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίῃς λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Προκείμενον

Ἦχος ᾠ.β.

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.301#

Ο ὅτι παῖδι ὄν ἐγενήθη θη
μιν Υἱὸς οὗτος καὶ ἐδοθη ἡμιν
τὸ τέλος ἐδοθη ἡμιῖν

∴ Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. Βαρούχ 3:36-38 καὶ 4:1-4

Πρόσχωμεν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπὲρ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθάνουσι. Ἐπιστρέφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμπιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνη ἀλλοτρίῳ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἐστίν.

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-20

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ² (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου). ³ Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ⁴ Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ), ⁵ ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὕσῃ ἐγκύῃ. ⁶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, ⁷ καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον

καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. ⁸ Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. ⁹ Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. ¹⁰ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ¹¹ ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστιν Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ. ¹² Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹³ Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνοῦντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· ¹⁴ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ¹⁵ Καὶ ἐγένετο, ὥς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως εἰς Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. ¹⁶ Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹⁷ Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· ¹⁸ καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ¹⁹ Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ²⁰ Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεός οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ἙΚΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς σα' 71

Ὁ Θεὸς τὸ κριμὰ σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὥσεί σταγὼν ἢ σταῖζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν· βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσιν· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπερार्θήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὥσεί χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ Ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

ψαλμὸς ρλα' 131

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ εἶ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσεν Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάζωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἀ διδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα

αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυτῖδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμός 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηείᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ’ αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πесеῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάττει σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἄσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ’ ἐμὲ ἠλπισεν καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ’ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυτῖδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ’ ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σφῖζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

ἤχος α'

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ἤχος δ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ κτίστης/πλάστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχχνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὡ βᾶθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεὲμ, ἐγκυμονοῦσα κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννηῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσήφ ὁ μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθέने; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Προκείμενον

Ἦχος ὁ ΒΨ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

Εὐχαριστοῦμεν σε, ὁ Κύριος καὶ ὁ μετὰ μελήθησε
α σε ὦ μοσε Κυριος και ου ου με τα με λη θη σε

ται συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα ξιν Μελ χι σε δεκ

τὸ τέλος συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξιν Μελ χι σε δε ε ε ε εκ

∴. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:10-16 καὶ 8:1-4, 8-10

Πρόσχωμεν

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; Καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελεσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινόν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γινῶτε Ἕθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἢν ἂν βουλὴν βουλευθήσθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἔν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:10-2:3

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευζόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-12

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, ² λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ³ Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. ⁴ Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. ⁵ Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· ⁶ Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. ⁷ Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, ⁸ καὶ πέμψας αὐτούς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὑρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ ἐγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. ⁹ Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἕστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον. ¹⁰ Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. ¹¹ Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ

παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. ¹² Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῇ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ

ἴθουνον τὴν ζῶην ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

Εὐχή

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἧ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰῶδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΓΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ρθ' 109

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιών καὶ κατακυρίευε ἐν

μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἀγίων σου. Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ψαλμὸς ρι' 110

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεπονημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς πέ' 85

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραύξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἡτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταρασσέσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὄνπερ τικτόμενον, ὅφει ὡς ἠυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Λάμπρου](#)

Προκείμενον

ἦχος δ' ᾠδῆς Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

Μ^χ ἡ τηρ^σ Σι^σ ων ε^σ ρει^σ ει^σ αν^σ θρω^σ πος^Δ και^Δ α^σ

αν^σ θρω^σ πος^σ ε^σ γε^σ νη^σ θη^σ εν^σ αυ^σ τη^σ

το τέλος
νη^σ θη^σ εν^σ αυ^σ τη^σ η^σ η^σ η^σ η^σ η^σ

∴ Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 9:6-7

Πρόσχωμεν.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ «Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἀρχὼν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺς, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:13-23

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ¹⁴ Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. ¹⁵ Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου

διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Ἰὼν μου. ¹⁶ Τότε Ἡρώδης ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλέεμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. ¹⁷ Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· ¹⁸ Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. ¹⁹ Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, ²⁰ λέγων· Ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. ²¹ Ὁ δὲ ἐγερθεῖς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ²² Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. ²³ Καὶ ἔλθων κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ο Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κοεζόμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὁδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ

γάρ εἴ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

ἦ

Τυπικά

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρσεν Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος, ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ψαλμὸς ρμε' 145

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἔστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χορὸς ἀγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ψαλμὸς 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἔρρυσάτό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασιχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρυσάτο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἧς αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ’ αὐτόν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθνη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΟΡΘΡΟΣ

Ἀπολυτίκιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Α πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω

σηφ ως εκ σπερ μα τος Δαυ ιδ εν Βη θλε εμ η

Μα ρι αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ ο

φο ρι ι ι αν ε πε στη δε και ρος ο της γεν

νη η σε ως και το προς ην ου δεις τω κα τα

λυ μα τι αλλ ως τερ πνον πα λα τι ον το σπη η

λαι ον τη βα σι λι δι ε δει κνυ το Χρι

στος γεν ναι ται την πριν πε σου σαν α να στη σων ει

χο ο ο να να α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

τὸ αὐτὸ

κάθισμα

ὁρθρος

ἀπόλυσις

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀπολυτίκιον, προσόρτιον

Ἦχος ᾠδῆς

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.352*

Α πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω

σηφ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ εν Βη θλε εμ η

Μα ρι αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ ο φο

ρι ι ι αν ε πε στη δε και ρος ο της γεν νη

η σε ως και το πορηνου δεις τω κα τα λυ μα τι αλλ

ως τερ πνον πα λα τι ον το σπη η λαι ον τη βα
σι λι δι ε δει κνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε
σου σαν α να στη σων ει κο ο ο να να α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
κάθισμα τὸ αὐτὸ ὁρθρος ἀπόλυσις

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀπολυτίκιον, προσόρτιον

Ἦχος Δε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.250/2974*

Α πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω

σὴ φως ἐκ σπερ μα τος Δα βιδ ἐν Βῆ θλε ἐμ ἡ

Μα ρι ἀμ κυ ο φο ρου σατην α σπο ρον κυ ο φο ρι

ι ἀν ἐ πε στη δε και ρος ο της γεν νη ἡ σε

ως και το προς ἡνου δεις τω κα τα λυ μα τι ἀλλ ως

τερ πνον πα λα τι ον το σπη ἡ λαι ον τη βα σι

λι δι ε δει κνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε σου

σαν α να στη σων ει κο ο να να α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

κάθισμα

τὸ αὐτὸ

ὁρθρος

ἀπόλυσις

Θις τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Βε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.509*

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει

ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Ἦχος λ π Τ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.144/1011*

Π α σα πνο η αι νε σα α α τω τον Κυ ρι ον αι

νει ει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων

αι νει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει

υ μνος τω Θε ω ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι

νει ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να μεις αυ

του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Στιχολογία Αἰνων

Ἦχος λ π Ββ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Μικρά Οκτώηχος 1992 σ.207*

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και αι σε λη νη αι νει

τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων αι νε

σα τω σαν το ο νο μα α Κυ ρι ου

Ο τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος

ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις το ον αι ω να και εις τον αι

ω να του ου αι ω νος προ στα γμα ε θε το και ου ου

πα ρε λευ σε ται αι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα α ται γι δος

τα ποι ου ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ

πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η η νη ερ

πε τα και πε τει να πε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

και παν τες κρι ται αι γης

Ν ε α νι σκοι και αι παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι οι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Κυ ρι ι ι ου ο τι υ ψω ω ω θη το

ο νο μα α αυτου μο νου

Η ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ε ρας λα ου αυ

του

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυτου τοις υι οις Ισ ρα

ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα και νον η αι νε σις

αυ του εν εκκλησιαια οσιων

Ευφρανθητω Ισραηλ επιτω ποιησαντι αυ

τον και υιοι Σιων αγαλλιασθωσαν ε

πιτω βασιλει αυτων

Αι νεσασαντο ονομα αυτου εν χορω εν

τυμπα αανω και ψαλτηρι ιιω ψαλτωσαν

αυτω

Οτι ευδοκει Κυριος εντω λαω αυτου και

υψωσει πραεις εν σωτηρια

Καχησονται οσιοι ενδοξη και αγαλλια

σον ται ε πι των κοι των α αυ των

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυ

τω ων

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε

γμους εν τοις λα οις

Τ ου δη η η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις

και τους εν δο ο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι

δη ραις

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του ου

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυ του

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Στιχηρὰ προσόμοια

Λουκάς Λουκά

Θίς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι Ν̣η

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.229*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Υποδεξαιαι Βηθλεεμ την του Θεου μητρο

πο ο ο ο ο λιν φωως γαρ το ο α α α

α α δυ υ υ υ τον ε πι σε γεννη η η

ησαι η η η χει ει αγ γε ελοι θα αυμασα α

τε εν ουρα α α νω ω ανθρωποι δοξασατε

ε πι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ Περσι

ι ι δος το τρισσο κλεεον δωρον προσκομι ι ι

σα α α α τε ποι μενεεσ α γραυλου ουουν τε

ες τον Τρισαγιον υμνον μελωδη η η σα α

α α τε πα α σα α πνο ο η αι νεσα α α

α τ ω τ ο ν π α ν τ ο υ ο υ ο υ ρ γ ε ε ε ε τ η ν

γ ε ε ε τ η η η η ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

louka.loukas@gmail.com

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ ρι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.250*

Δ ο ξ α Πα α τ ρ ι και αι Υ ι υ ι ω και α γ ι ω Π νε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι ν υ ν και α α ει και εις τους αι ω ω ν ας των

αι ω ω ω ν ω ω ν α α α μ η ν

Υ πο ο δε ξ αι αι Β η θ λε ε ε μ την του Θε ου μ η η

τρο ο ο ο ο πο ο ο ο λ ι ν φω ω ως γ α ρ το ο

α α α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν

νη η η η σαι η η η χει ει αγ γε ε λοι θαι

μα σα α τε εν ου ρα α α νω ω αν θρω ω ποι δο

ξα α σα τε ε πι ι ι ι ι τη η η ης γης

μα γοι εκ Πε ερ σι ι ι δος το τρις σο κλε ε ον δω ω

ρον προσ κο ο μι ι ι ι ι σα α α α τε ποι

οι με ε νε ες α α γρα αυ λου ου ουν τε ες τον τρις α

γι ι ον υ μνον με λω ω δη η η σα α α α τε

πα α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α α τω το

ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

* (C F F) X S F F
γε ε ε τη η η ην ν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.272*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι ν

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω νω ων α α α μην ν

Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε ε ε εμ την του Θε ε

ου ου μη τρο ο ο πο ο ο ο λιν ν φω ω ως γαρ το

ο α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν νη

η η η σαι αι η η η χει ει αγ γε λοι
 θα α αυ μα α σα α τε εν ου ρα α νω α
 αν θρω ποι δο ο ξα α σα τε ε ε πι τη ης γης μα γοι
 εκ Πε ερ σι ι δος το τρις σο κλε ον δω ω ρον προσ κο
 μι ι ι σα α α α τε ποι με ε ε νες α α
 α α α α γρα α α αυ λου ου ου ου ου ου ου
 του ου ου ουν τες τον τρις α γι ι ι ον υ μνον
 με ε λω ω δη η η σα α α α τε πα α α
 α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον παν
 τουρ γε ε ε ε την γε ε ε τη η η ην

Ἦχος λ π ς Νη

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ' 1965 σ.211*

Δ ^{ΝΗ}ο ο ο ξα Πα ^{ΒΣ}τρι ι ι ι και αι Υι υι

^{ΜΕΛ}ω ω ω ^{ΝΗ}και α ^{ΠΑ}γι ι ω ω Πνε ^{ΠΑ}ε ε ε ε ε

^{ΝΗ}ευ μα α α α α ^γλια α α τι ς

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γς

Υ ^{ΝΗ}πο ο δε ξαι αι Βη ^{ΒΣ}θλε ε ε εμ την του Θε

ου ου μη τρο ο ο ο ο ^{ΜΕΛ}πο ο ο ο λιν ^γς ^{ΔΙ}φως γαρ το

ο α α α ^{ΠΑ}δυ υ το ον ^Δε πι σε ε γεν νη η

^{ΝΗ}η σαι η η η ^{ΔΙ}χει ει ^γς αγ γελοι θα αυ μα α

σα α α τε εν ου ρα νω ω ω αν θρω

ποι δο ο ξα α σα τε ε ε ε πι τη ης γη η ης

μα γοι εκ Πε ερ σι ι ι δος το τρις σο κλε ον δω ω

ω ω ρον προ ο ος χο μι ι ι ι ι σα α α α

τε ποι με ε νε ες α γρα αυ λου ου ου ου ουν τε

ες τον τρις α γι ον υ υ μνον με λω ω δη

η η η η σα α α α τε πα α α α σα α πνο

η η η αι νε σα α α α τω το ον πα αν

τουρ γε ε ε ε την γε ε ε τη η η η η

Υ πο δε ξαι Βη θλε ε ε εμ την του Θε ε

φω ω ως γαρ

αι νε σα α α α α α α α τω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ϝ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.229/2953*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ την του Θε ου μη

τρο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο α α

α α δυ υ υ υ τον ε πι σε γεν νη η η η σαι
 η η η χει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α τε εν
 ου ρα α α νω ω αν θρω ω ποι δο ξα σα τε ε ε πι
 τη ης γης μα γοι εκ Πε ερ σι ι ι δος το τρις σο κλε
 ον δω ω ρον προσ κο μι ι ι ι σα α α α τε
 ποι με ε νες α γρα αυ λου ου ουν τες τον τρις α γι
 ι ον υ υ μνον με λω ω δη η η σα α α α τε
 πα α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α α τω
 το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

γε ε ε τη η η ην

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Ώρα α' ιδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἄρχεται δ' α' χορὸς

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.99*

B η̣ θλε̣ εμ̣ ε̣ τοι̣ οι̣ μα̣ α̣ ζου̣ ⁶λ̣ ευ̣ τρε̣ πι̣ ι̣ ζε̣

ε̣ ε̣ σθω̣ η̣ η̣ η̣ φα̣ α̣ α̣ α̣ α̣ τνη̣ ^νρ̣ το̣ σπη̣

η̣ λαι̣ ον̣ δε̣ χε̣ ε̣ ε̣ σθω̣ ω̣ ^ρη̣ ^Δη̣ η̣ α̣ α̣ λη̣ θει̣ α̣ α̣

η̣ ηλ̣ θεν̣ ⁶λ̣ η̣ η̣ σκι̣ α̣ πα̣ ρε̣ ε̣ ε̣ ε̣ δρα̣ α̣ α̣ α̣

με̣ ^νρ̣ και̣ Θε̣ ος̣ α̣ αν̣ θρω̣ ω̣ ποι̣ οις̣ εκ̣ Παρ̣ θε̣ ε̣ νου̣ ου̣

πε̣ ε̣ φα̣ νε̣ ε̣ ε̣ ρω̣ ω̣ ω̣ ται̣ ^Δρ̣ μορ̣ φω̣ θεις̣ το̣

καθ̣ η̣ μα̣ ας̣ και̣ θε̣ ω̣ σας̣ το̣ προ̣ ο̣ ο̣ ος̣ λη̣ η̣ η̣

η̣ μα̣ ^νρ̣ δι̣ ο̣ Α̣ α̣ δα̣ αμ̣ α̣ α̣ να̣ α̣ νε̣ ου̣ ου̣ ου̣ ται̣ αι̣

N υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η η σις ^{xq} πλη

ρω θη ναι ε πει γε ε ται ^{xq} μυ υ στι κω ως η η φα α

α σκου ου ου ου σα α ^{πq} και συ Bη θλε ε εμ

γη η I ου ου ου ου δα ^{xq} ου δα μω ω ω

ως υ υ πα α αρ χεις ^{xq} ε λα χι ι στη εν τοις

η η γε μο ο ο ο σι ι ^{πq} προ ευ τρε πι

ι ζου ου σα α το σπη λαι ο ον ^{νq} εκ σου γαρ μοι οι εξ ε

λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος ^{xq} των ε

θωνν δι α σα αρ κος ^{xq*} εκ Παρ θε ε ε ε νου ου

κο ο ο ρης ^{xq} Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο ος η

ἡ ἡ ἡ μω ων ^{π ρ} ο ος ποι μα νει ει ει τον λα

ο ο ον αυ του ου τον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α

α α η ηλ ^{π ρ} δω μεν α αυ τω α παν τε ες με

γα α α λω συ νην ^η

* ^{χ ρ} εκ Παρ θε ε ε ε ε νου κο ο ο ρης

Χρι ι στο ο ος ο ο Θε ε ο ος ^{π ρ}

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ρ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.101*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω ^{6 λ} και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ^{ν ρ̣} πε

Κ αι νυν και α α ει ^{6 λ} και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ΤΓΕ

T α δε ε λε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι ι το ο δρα

α μα του ου ου το ο εν σοι τε ε θε α α μαι α

πο ρω ω ω και εξ ι στα α μαι και τον νου ουν κα α

τα πλη η ητ το ο ο ο μαι λα θρα α τοι οι

νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν τα α α α

χει Μα ρι ι α τι ι το ο δρα α μα του ου ου

το ο ο ο εν σοι τε θε ε ε ε α α α α μαι

αν τι ι τι μη η η ης αι σχυ υ υ νη ην αντ

ευ φο ο συ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ

πην αν τι του ε παι αι νει ει σθαι τον ψο ο γον

μοι προσ η η η η γα α α α γες ουκ ε ε τι φε ε

ρω λοι οι πον το ο ο ο ο νει δος α

α αν θρω ω ω ω πων υ πο γαρ ι ι ι ι ε

ρε ε ε ω ων εκ του να α ου ω ως α μεεμπτον

Κυ ρι ι ου ου σε ε πα ρε ε ε λα α α α βον

και τι ι ι το ο ρω ω ω ω με ε ε ε νο ο ο

ο ο ον

προκείμενον

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι ζε ε
 ε ε σθω η η η φα α α α τνη ρ̣ το σπη
 λαι ον δε χε ε ε σθω ω ρ̣ η α λη θει α α η η η λ
 θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με ρ̣ και
 Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε νου ου πε ε φα α νε
 ε ε ρω ω ω ται ρ̣ μορ φω θεις το καθ η μας και θε
 ω σας το ο προ ο οσ λη η η ημ μα ρ̣ δι ο Α
 α δαμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ
 α α κρα α α ζο ο ο ον τες ρ̣ ε πι ι γης ευ

δο κι ι α α ε πε φα α α α νη η

σω σαι το γε ε ε ε ε νο ος η η η μων

Ἦχος ἦ Γά Πα

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπταδάρου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.295*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα α α σκι ι ου ου

δα α σε ε ε ε ο ος

Ν υ υν προ ο φη τι κη η η η προρ ρη η η

σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ στι κως η η φα

α α σκου ου ου σα α και συ Βη θλε ε

εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ

υ πα α αρ χεις ε λα χι στη ε ε εν τοις η η

γε μο ο ο σι ι ^{π q} προ ευ τρε πι ζου ου σα α το

σπη λαι ο ον ^{γ δ} εκ σου γαρ μοι οι ε εξ ε λε ε ευ

σε ται η γου ου με ε ε νος ^{χ q} των ε θνων δι α α

σα α αρ κος εκ παρ θε ε ε ε νου ου κο

ο ο ρης ^{χ q} Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος ^{π q}

ο ος ποι μα νει ει ει τον λα ο ο ον αυ του τον

νε ο ον Ι ισ ρα α α η ηλ ^{π q} δω με εν α αυ

τω α παν τε ες με γα α α λω συ νη ην ^η

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ δὲ Νῆ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι ι ι ι

α τι το δραμα α του ουου το ο ο εν σοι τε ε θε

ε ε α α α α α μαι α πο ρω ω ω ω και εξ

ι ι στα α μαι και τον νουν κα α τα α πλη η η

η η η ητ το μαι λα θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε

μου ου γε νου ε ε εν τα α α α χει ^ν Μα

ρι ι ι α τι το ο δρα α μα του ου ου το ο ο

εν σοι τε ε θε ε ε ε ε ε α α α α ^ν μαι

αν τι τι μη η η ης αι σχυ υ υ υ νη ην αντ

ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ

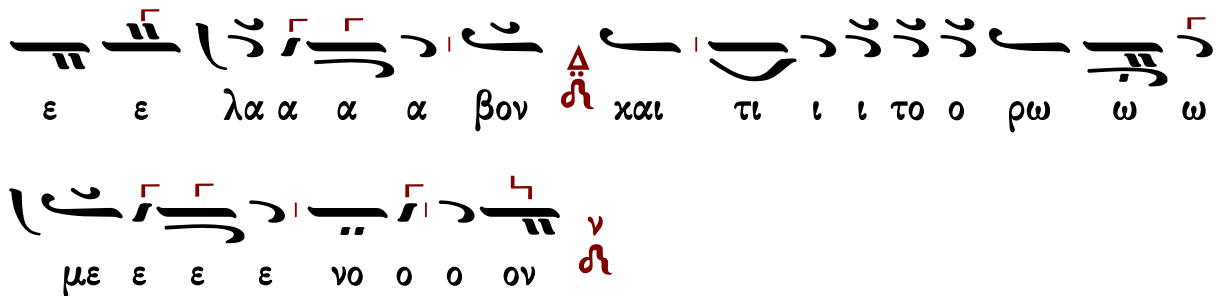
πην ^ν αν τι του ε παι αι νει ει ει σθαι τον ψο γον μοι

προσ η η η γα α α α γες ^ν ουκ ε τι φε ε ρω

λοι ^π οι πον το ο ο νει ει ^α δος α α αν θρω ω ω

ω πων ^ν υ πο γαρ ι ε ε ρε ε ε ων εκ του να

α ου ω ως α με εμ πτον Κυ ρι ου ου σε ε πα α ρε

 ε ε λα α α α βον και τι ι ι το ο ρω ω ω

 με ε ε ε ε νο ο ο ον

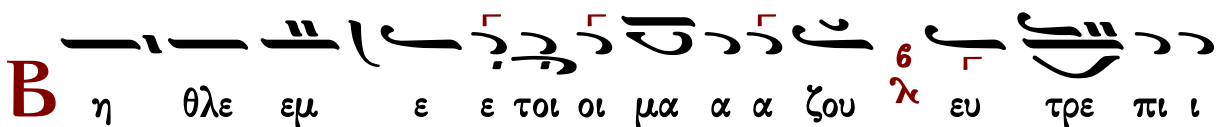
προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ ἀ΄ χορὸς

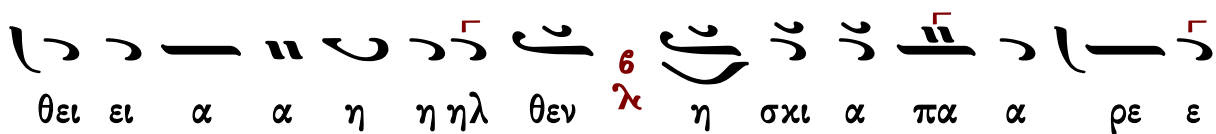
Ἦχος λ π ς Νη

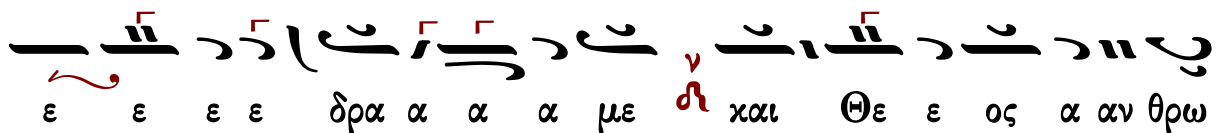
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστήριον 1886 σ.333#

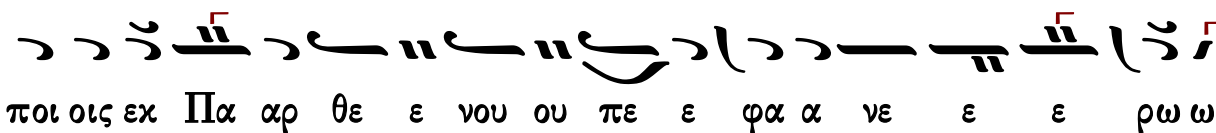

B η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι

 ζε ε ε ε σθω η η η φα α α α α τη

 το σπη λαι ον δε ε χε ε ε σθω ω η η α α λη

 θει ει α α η η η λ θεν η σκι α πα α ρε ε

 ε ε ε ε δρα α α α με και Θε ε ος α αν θρω

 ποι οις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε φα α νε ε ε ρω ω

ω ω ται ^Δ μορ φω θεις το καθ η η μας ⁶ και θε ω σας

το ο προ ο ο ο ο σ λη η η ημ μα ^ν δι ο Α

α δα αμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι ^Δ συν τη Ε

ευ α α κρα α α ζο ο ο ον τες ^Δ ε πι ι γης εν

αν θρω ω ποι ο ις ευ δο κι ι α α ε επ ε ε φα α

α νη η σω σαι το ο γε ε ε ε ε νο ος η

η η μων ^ν

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.334#

Ο ^χ Θε ος α πο Θαι μαν η ξει ^χ και ο

α γι ος ^χ εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι ι

ου ου δα σε ε ε ε ο ος ^πη ^η

Nυν προ ο φη η τι κη η η η προ ορ ρη η η

σις ^χη πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η

φα α α σκου ου ου σα α ^πη και συ Βη θλε ε

εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ υπ

α α αρ χεις ^χη ε λα χι ι στη η ε ε εν τοις

η η γε μο ο ο ο σι ι ^πη προ ευ τρε πι ι

ζου ου σα α το σπη λαι ο ον ^νη εκ σου γαρ μοι οι ε εξ

ε λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος των

Ε θνων δι α σα α αρ κος ^χη εκ Παρ θε ε ε ε νου

ου κο ο ο ρης Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος η

η η μω ων ος ποι μα νει ει ει το ον λα ο ο

ον αυ του ουτον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α α α

η ηλ δω με εν α αυ τω α α παν τε ες με γα α α

λω συ νηην

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.335#

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι ι το ο δρα

α μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε ε θε α α

μαι αι α πο ρω και εξ ι ι στα α μαι και τον

νουν κα α τα α πλη η ητ το ο ο ο μαι λα α

θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν

τα α α α χει Μα ρι ι ι α α τι ι το ο δρα

α μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε ε

θε ε ε ε ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η

η ης αι αι σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο ο συ υ υ

νης τη η ην λυ υ υ υ πην αν τι του επ αι αι
 νει ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προσ η η η η η
 γα α α α γες ου ου κε ε τι φε ε ε ε ρω λοι οι
 πον το ο ο ο ο νει δο ος αν θρω ω ω ω πων
 υ πο γα αρ Ι ι ι ι ε ρε ε ε ω ων εκ
 του να α ου ω ως α μεεμπτον Κυ ρι ι ου ου σε
 ε πα αρ ε ε ε λα α α α βον και τι ι ι ι
 το ο ο ο ρω ω μεενο ο ο ο ο ον

προχείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἦχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά
 παρῑδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ
 θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς ἐν ἀνθρώποις
 εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Β η θλε ε εμ ε τοι οι μα α α α ζου ⁶ λ̣ ευ τρε πι

ι ζε ε ε ε σθω η η η φα α α α α τη ^ν ς̣

το σπη λαι αι ον δε ε χε ε ε σθω ω ^Δ ς̣ η α λη η

θει α α η η η ηλ θεν ⁶ λ̣ η σκι α α πα α

ρε ε ε ε ε ε ε ε δρα α α α με ^ν ς̣ και Θε ος

α αν θρω ω ω ω ω ω ω ποις ^Δ ς̣ εκ Παρ θε ε νου

ου πε ε φα α νε ε ε ε ε ε ε ρω

ται αι αι ^Δ ς̣ μορ φω θει εις το ο κα αθ η η

μα ας και θε ω ω ω ω σα α α ας το ο ο προ

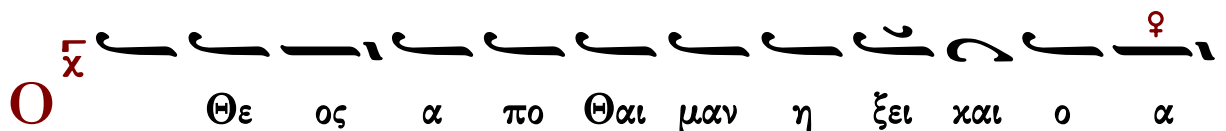
ἥχος γ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσιν, προευτρεπίζουσα τὸ σπῆλαιον· ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Ἦχος ἡ Γά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.177*

γι ος εἷ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος π ρ

Ν υ υν προ φη η τι ι ι κη η η η

προ ο ορ ρη η η σι ι ις πλη ρω θη

η ναι αι ε ε πει γε ε ται μυ υ στι ι ι κω ως η η

φα α α α σκου ου ου ου ου σα α π ρ και συ υ Βη η

θλε ε ε εμ γη η Ι ου ου ου ου δα ου ου δα μω

ω ω ως υ υ πα α α α αρχεις ε λα χι ι στη η

ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ιν π ρ προ

ευ τρε πι ι ζου ουσα α το σπη η λαι ο ον γ ρ εκ

σου γὰρ μοι οἱ ἐ ἐ ξε λε ἐ ευ σε ται η
 γου με ἐ ἐ νο ο ος των ἐ θνω ων δι ι ι α α
 σα α αρ κο ος εκ παρ θε ἐ ἐ ἐ ἐ νου ου ου κο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ρης Χρι στο ο ο ο ος
 ο ο Θε ἐ ο ο ο ος η η η η μω ων π 9
 ο ος ποι οι μα νει ει ει το ον λα ο ον α α
 αυ του τον νε ο ον Ι ισ ρα η η η ηλ π 9 δω
 με εν α αυ τω ω ω ω α πα α αν τε ες με
 γα α α α α λω συ υ υ νη η η η

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἤχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀποροῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, [ἀντ' / **ἀντὶ**] εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσθαι, τὸν φόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ δρώμενον;

Ἦχος λ π ς Νῆ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.178*

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Τ α α δε ε λε ε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς

την Πα α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι ι

ι ι ι ι α τι ι το ο δρα α μα α του ου ου

το ο ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε

ε ε α α α α μαι α α πο ο ο ρω ω

ω ω και αι ε εξ ι ι στα α α μαι και το

ο ον νουν κα τα πλη η η η η η η η η η η

το μαι λα α α α θρα α α α τοι οι

νυ υν απ ε ε ε μου ου ου γε ε νου ε εν τα α α

α α α α α χει Μα ρι ι ι ι ι ι

ι ι α τι ι το ο δρα α μα α του ου ου το ο

ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε ε α α

α α μαι αν τι ι τι ι ι μης αι αι σχυ υ υ

υ υ υ υ ηυ υ υ υ υ υ υ υ νη ην αν τι ι

ευ φρο συ υ υ νη ης την λυ υ υ υ υ υ υ

υ υ πην αν τι του ου ε παι αι νει ει ει σθαι αι τον

φο γο ον μοι οι προ ος η η η η η η η

γα γεσ ουκ ε τι φε ε ε ρω λοι οι οι πον το ο

ο νει ει δος α α αν θρω ω ω πων υ πο

γα α αρ ι ι ε ρε ε ε ε ε ε ων εκ του

ου Να α α ου ου ως α μεμ πτον Κυ υ ρι ι ι ι

ου σε πα α ρε ε ε ε ε ε ε λα α

σε ε πα ρε ε λα α α βον και τι ι ι

το ο ο ρω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε νο ο

ο ον ν

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀρχεται ὁ α' χορὸς

Ἦχος λ ϝ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.301*

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε ε πι ι ζε ε

ε ε σθω η η η φα α α α την το σπη λαι

ον δε χε ε ε σθω ω η α λη θει ει α α

η η ηλ θεν η σκι ι α α πα ρε ε ε δρα α α α

με και Θε ος α αν θρω ω ω ποις εκ Παρ θε νου ου

πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται μορ φω

θει εις το ο κα αθ η η μας και θε ε ω ω σας

το ο προ ο ο σλη η η ημ μα δι ο Α α δαμ

α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη η Ε ευ α

α κρα α α α ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ

δο κι α ε πε ε φα α α νη η σω σαι το γε

ε ε νος η η η μων

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.303*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος π q

N υ υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η σις πλη

ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η φα α α

σκου ου ου ου σα α π q και συ Bη θλε ε ε ε εμ

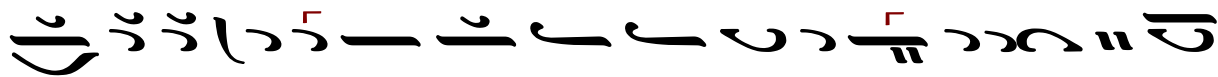
γη η I ου ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ω

ως υ υ πα α α αρ χεις ε λα χι ι στη η εν τοι οis

η η γε μο ο ο ο σι ι π q προ ευ

τρε πι ι ζου ου σα α το σπη λαι ο ον γ εκ σου γαρ μοι

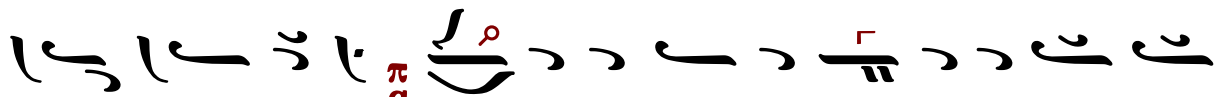
οι ε ξε λε ε ευ σε ται η γου με ε νος των ε

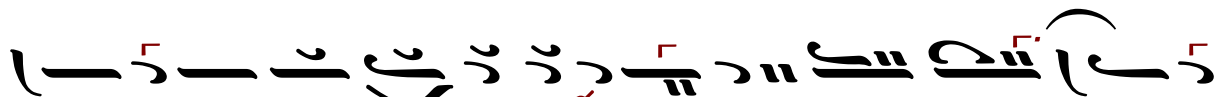
θωνων δι α σα α αρ κος εκ Παρ θε ε ε ε νου ου κο

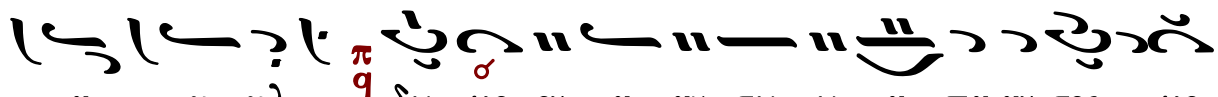
ο ο ρης Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο ος η η η

η μω ων ο ος ποι μα νει ει ει ει τον λα

ο ο ον αυ του τον νε ο ον Ι ι ισ ρα α α

α η ηλ δω με εν α αυ τω ω α πα αν τες με

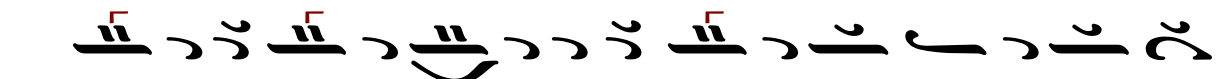

γα λω ω συ υ υ υ υ υ υ νην

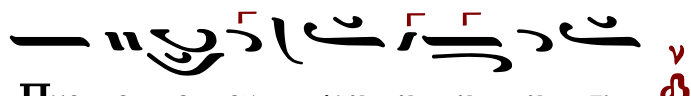
Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.304*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ι ω ω ση ηφ προς την πα α

αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι τοδρα μα α του

ου ου το ο ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι

α πο ρω ω ω ω και ε ε ε ξι ι στα

α α μαι και τον νου ουν κα α τα α πλη η ητ το

ο ο ο μαι λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου

ου γε νου εν τα α α α χει Μα ρι ι α τι

το δρα μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι τε θε

ε ε α α α α μαι αν τι τι μη η η η

ης αι σχυ υ υ νη ην αντ ε ευ φρο ο συ υ υ υ

νης τη η ην λυ υ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει

ει ει σθαι τον φο ο γον μοι προσ η η η γα α α α γες

ουκ ε τι φε ε ρω λοι πον το ο ο ο ο ο νει

δο ος α α αν θρω ω ω ω πων υ πο γαρ ι

ι ε ε ρε ε ε ω ων εκ του να ου ω ως α με

εμπτον Κυ ρι ι ου ου σε ε πα α ρε ε ε λα α α α

βον και τι ι ι ι το ο ο ο ρω ω ω

με ε ε ε νο ο ο ον

προκείμενον

Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου ⁶λ ευ τρε πι ι

ζε ε ε σθω η η η φα α α α τνη ^νρ το σπη

λαι ον δε χε ε ε σθω ω ^Δη α λη θει ει α α η

η ηλ θεν η ^ρσκι α πα ρε ε ε δρα α α α με ^νρ

και Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε

φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται ^Δρ μορ φω θεις το καθ

^ρη ^ρη μας ⁶λ και ^ρθε ω σας το ο προ ο ο

ο οσ λη η η ημ μα ^νρ δι ο Α α δα αμ α α να

^ρνε ε ου ται αι συν τη Ε ευ α α κρα α α ζο ο ο

ον τες ε πι ι γης ευ δο κι ι α α ε πε ε φα

α α α νη η σω σαι το ο γε ε ε νο ος η

η η μων

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.252/2976*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι ι ου ου δα

α σε ε ε ε ε ο ος

Ν υν προ ο φη η τι κη η η η προ ορ ρη η σις

πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ στι κω ως η η φα α

α σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε εμ γη

 Ι ου ου ουου δα ^{xq} ου δα μως υ παρ χει εις ε λα χι στη

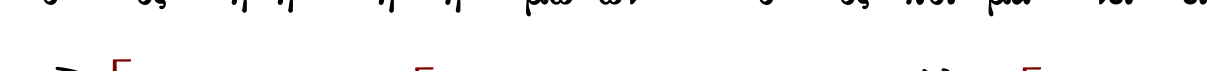
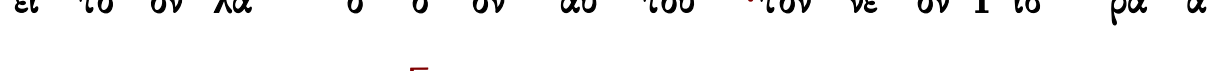
 ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ι ^{πq} προ

 ευ τρε πι ι ζου ουσα α το σπη η λαι ο ον ^v εκ σου

 ου γαρ μοι οι ε ^x εξ ε λε ε ευ σε ται η γου ουμενος

 των ε θνων δι ι α α σα α αρ κος ^{xq} εκ Παρ θε ε ε

 ε νου κο ο ρη ης ^{xq} Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο

 ο ος η η η η μω ων ^{πq} ο ος ποι μα νει ει

 ει το ον λα ο ο ον αυ του ^{xq} τον νε ον Ι ισ ρα α

 η ηλ ^{πq} δω με εν α αυ τω ω α πα αν τες με γα

 λω συ υ υ υ υ νη ην ^η

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε λε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Παρ θε ε ε ε

νον Μα ρι ι ι ι α τι το δρα μα α του ου ου

το ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι α

πο ρω ω ω ω και ε εξ ι ι στα α μαι και τον

νου ουν κα α τα α πλη η η η η ητ το μαι

λα α θρα α τοι οι οι νυ υναπ ε ε μου γε νου εν τα

α α α χει Μα ρι ι ι α τι το ο δρα α μα α

του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε θε ε ε

ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η η ης αι

σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο συ υ υ νης τη

η ην λυ υ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει ει ει

σθαι τον φο ο γον μοι προ οσ η η η γα α α α

γες ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον το ο νει δος αν

θρω ω ω πω ων υ πο γαρ ι ε ε ρε ε ε

ων εκ του να α ου ω ως α μεεμπτον Κυ ρι ι ου ου

σε ε πα α ρε ε ε λα α α α βον και τι ι ι

το ο ρω ω μεε νο ο ο ον

προκείμενον

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

ᾠχος λ δι Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.136*

Β η θλε ε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι

ζε ε ε ε σθω η φα α α α την το σπη λαι

ον δε ε χε ε ε σθω η α λη η θει ει α α η

η ηλ θεν η σκι ι α α πα ρε ε ε δρα α α α

με και Θε ο ο ος αν θρω ω ω ω ποι οι οις εκ Παρ

θε ε νου ου πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται

μορ φω θει εις το ο κα αθ η η μας και θε ε ω

ω σας το ο προ ο ος λη η η ημ μα δι ο

Α δαμ α να νε ου ται συ υ υν τη η Ε ε ευ α

κρα α α ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ δο κι

α ε πε ε φα α α α νη σω σαι το ο γε ε ε

νος η η η μων

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.137*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα σε ε ε ε ο ος

N υ υν προ ο φη τι κη η η η προ ο ορ ρη η

σις ^{χ̣ḡ} πλη ρω θη ναι ε πει ει γε ε ται ^{χ̣ḡ} μυ υ στι

κω ως η η φα α α σκου ου ου ου σα α ^{π̣ḡ} και συ

υ Βη θλε ε ε εμ γη Ι ου ου ου ου ου δα ^{χ̣ḡ} ου

δα μω ω ω ω ως υ υ πα α α αρ χεις ^{χ̣ḡ} ε λα

χι ι στη η ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο

σι ι ^{π̣ḡ} προ ευ τρε πι ι ζου ου σα α το σπη λαι ο

ον ^{ν̣ḡ} εκ σου ου ου ου ου γαρ μοι εξ ε λευ σε ε

ται αι ^{χ̣ḡ} η γου ου με νο ος των ε ε θνων ^{χ̣ḡ} δι α σαρ

κο ος εκ παρ θε ε ε ε νου ου κο ο ο ρης ^{χ̣ḡ} Χρι στο ο ος

ο Θε ε ο ο ος η η η η μω ων π ρ

ο ος ποι μα νει ει ει τον λα ο ο ον αυ του

τον νε ε ο ον Ι ισ ρα α α ηλ δω μεν αυ τω

α πα αντες με γα α α α λω συ νη ην η

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ρ δὲ Νῆ

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.138*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ε ευ μα α α α τι ρ κλ

Κ αι νυ υν και α α ει και εις του ου ους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α

μην ρ κλ

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς τη ην

Παρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι το δρα α

μα α του ουου το ο ο εν σοι τε ε θε ε ε α α α

α μαι α πο ρω ω ω και ε ε εξ ι ι

στα α μαι και τον νου ουν κα α τα α πλη η ηη το

ο ο ο μαι λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου

ου γε ε νου ου εν τα α α α χει Μα ρι ι

α τι ι το ο δρα α μα α του ουου το ο ο εν σοι τε θε

ε ε α α α α μαι αν τι τι μη η η ης

αι αι σχυ υ υ υ νη ην αντ ε ευ φρο ο συ υ

υ υ νης την λυ υ υ υ πην αν τι του ε παι

αι νει ει ει σθαι αι τον ψο ο γον μοι προσ η

η η γα α α α γες ουκ ε τι φε ε ε ρω λοι

πον το ο ο ο ο ο νει δο ος αν θρω ω ω ω

πων υ πο γα αρ ι ε ε ε ρε ε ε ων εκ του να

ου ω ως α α με ε μ π τον Κυ ρι ι ι ου ου σε ε πα α

ρε ε ε λα α α α βον και τι ι ι το ο ρω

ω με ε νο ο ο ον

* πλη η η η η η η η η τ το μαι

ἑτέρα θεοις

προκείμενον

Ὡρα γ' ιδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη
 η σε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ
 τον ο τε χθει εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου
 και τοις αν θρω ω ποις συ υ υν α να α στρα α α α
 φεις φα τνη πε ε ε ε ε νι ι χρα α α α
 α α α α α α Υι ος μο ο νο ο γε ε νης
 κει με νο ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος και
 σπαρ γα α νοι οις πλε κε ε ε ται ο ο τη η
 η ης δο ξη ης Κυ υ ρι ι ι ι ος και μα α γους α

— α στη η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προσ

κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε ε ε λω ω

— ω δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι α σω σον

τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ ρ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.103*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω ω

ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ον Κυ ρι ι ε αι

νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η η ητ το ο ο

ον το ^ν ως γαρ βρε φος νη πι α ασαι η ηυ δο κη

η σας ⁶ ο τον πο λον κο ο σμη η σας τοις α α

α στρα α α α σι ^Δ και φα α τνη των α λο γων α

να α κε κλι ι σαι ⁶ ο δρα κι συ υν ε ε

χων ⁶ πα αντα γης τα α πε ε ε ε ρα α α α τα ^ν

τοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι

α α ^Δ ε ε γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι

ι στε ^Δ το με γα ε ε ε λε ο ος δο ο ο ο ξα α

α α σοι ^ν

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω x̣q̣

και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι πq̣ πc̣

Κ αι νυν και αι α ει ει x̣q̣ και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α μη ην πq̣ πc̣

ω σηφ ει ♀ πε ε η η η μιν x̣q̣ πω ως εκ των

α γι ι ι ω ω ν x̣q̣ η ην πα ρε ε ε λα α

βες κο ο ο ο ρη ην πq̣ εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις

ε εν Βη θλε ε εμ γδ ε γω φη σι ι τους προ φη

τα ας ε ε ρευ νη η η η σας x̣q̣ και αι χρη μα τι ♀

σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου ^χ_q πε ε πει ει

σμαι ο ο ο ο τι Θε ε ον ^χ_q γεν νη η

σει η Μα ρι ι ι ι α α α α νε ερ

μη νε ε ε ευ τω ως ^π_q ου ου ου ου ει εις προ οσ

κυ νη σι ιν ^ν_q μα α γοι εξ α α να το λω ων η η

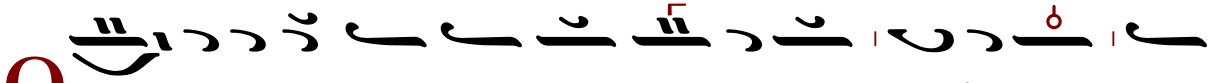
ξου ου σι ^χ_q συ υν δω ω ω ροις τι μι ι ι οις λα α τρε

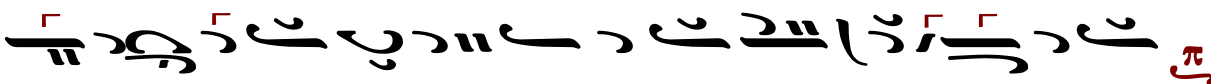
ε ευ ο ο ο ον τε ες ^π_q ο σαρ κω θει ει ει

εις δι η η μας ^χ_q Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο

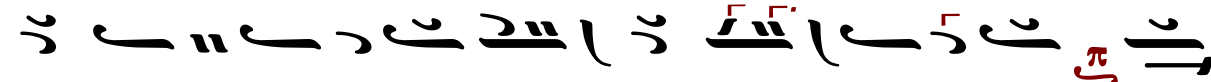
ο ο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι ^η

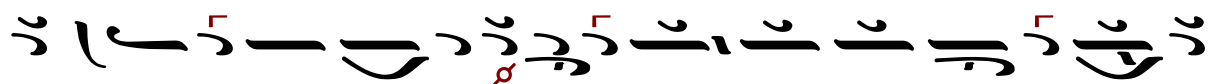
προκείμενον

 Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη

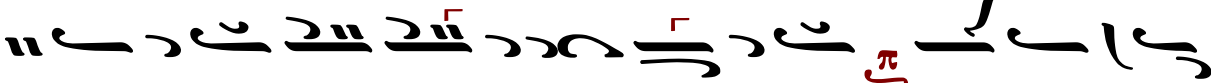

 η σε ε ται ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ τον

 ο τε χθει εις ε εκ Πα αρ θε νου και τοις αν θρω

 ποις συ υ υν α να α στρα α α α φεις φα

 τνη πε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α α

 α α α α Υι ος μο ο νο γε ε νης κει με νο

 ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα

 νοι οις πλε κε ται ο ο τη η ηης δο ξης Κυ υ ρι ι ι

 ι ος και μα γου ους α α α στη η η ρ μη η νυ

υ υ ει εις αυ του ου προ σκυ υ νη η η σιν

και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι

ας Α α γι ι ι α σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η

μων

Ἦχος λ π ς Νῆ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.298*

Κ υ ρι ε εις α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω

ω ω σαι αι το μω στη ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε αι

νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η ητ το ο ο

ον το ^γως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η ηυ δο κη η

σας ο τον πολον κο ο σμη σας τοι οις α α α στρα α

α α σι ^Δκαι φα τνη των α λο γων α να α α

κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αν τα γης

τα α πε ε ε ρα α α α τα ^γτοι αυ τη η γαρ

οι οι κο νο μι ι ι α α ε ε γνω σθη η σου η ευ

σπλα γ χνι ι α Χρι ι στε ^Δτο με γα ε ε ε λε ος δο

ο ο ξα α α α σοι ^γ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἦ Γά

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι π 9

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην π 9

ω σηφ ει πε ε η η η μιν πω ως εκ

των Α α γι ι ι ω ων ην παρ ε ε ε ε λα

βες Κο ο ο ρη ην π 9 εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη

θλε ε εμ ν 8 ε γω φη σι τους προ φη τα ας ε ρευ νη

η η η σας x 9 και χρη μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ

γε ε ε λου x 9 πε πει ει σμαι ο ο ο ο τι

ι Θε ε ε ον γεν νη η η η σει η Μα

ρι ι ι ι ι α α α αν ε ερ μη η νε ε

ευ τω ως ου ου ου ει εις προσ κυ νη σι ιν μα γοι

εξ α α να το λω ων η η ξου ου σι συ υν δω ω ω

ροις τι μι ι ι οισ λα α τρε ευ ο ο ον τε ες

ο σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ

υ ρι ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι

προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.337#

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη

η σε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ

τον ο τε χθει εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου

και τοις αν θρω ω ποις συ υ υν α να α στρα α α

α φεις φα τνη πε ε ε ε ε νι ι χρα α α α

α α α α α α α α Υι ος μο ο νο γε ε νης χει

με νο ο ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ

γα α νοι οις πλε ε κε ε ται ο ο της δο ο ο ξης

Κυ υ ρι ι ι ι ος και αι Μα α α γου ους

α α α στη η η ρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου ου

προσ κυ υ νη η η σιν και η μει εις με ε ε

ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι

α σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.338#

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη σε ω ως τη ης ση ης τρο ο

μω ο ρω ω ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον Κυ ρι

ι ε ε αι νο ε ραι αι στρα τι ι αι κα τε ε

πλη η η η ητ το ο ο ον το ως γαρ βρε

φ ο ς ν η π ι α α σ α ι η η η υ δ ο κ η η σ α ς ο τ ο ν
 π ο λ ο ν κ ο ο σ μ η σ α ς τ ο ι ο ι ς α α α σ τ ρ α α α α
 σ ι και φα α τ ν η τ ω ν α λ ο γ ω ν α ν α α α κ ε κ λ ι ι
 σ α ι ο δ ρ α κ ι σ υ υ ν ε ε ε χ ω ν π α α ν τ α γ η η ς τ α α
 π ε ε ε ε ε ρ α α α α τ α τ ο ι ο ι α υ τ η η γ α ρ
 ο ι ο ι κ ο ο ν ο ο μ ι ι ι α α ε ε γ ν ω σ θ η η σ ο υ
 η ε υ σ π λ α γ χ ν ι ι ι α Χ ρ ι ι σ τ ε ε ε ε ε
 τ ο μ ε γ α ε ε ε λ ε ε ο ς δ ο ο ο ο ξ α α
 α α σ ο ι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἦ Γα

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι π q

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην π q

Ι ι ω ση η ηφ ει πε ε η η η μιν

πω ως εκ των α α γι ι ι ω ων x q ην πα α

ρε ε ε ε λα α βες Κο ο ο ο ρη ην π q εγ

κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη θλε ε εμ ν ε γω φη σι

τους Προ φη τα ας ε ε ρευ νη η η η σας x q και χρη

μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου πε

πει ει σμαι ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γε εν
 νη η η σει η Μα ρι ι ι ι ι α α α αν
 ε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις
 προσ κυ νη σι ιν γ Μα γοι εξ Α να το λω ω ω
 ων η η ξου ου ου σι x q συ υν δω ω ω ροις τι μι
 ι ι οι οισ λα α τρε ε ευ ο ο ον τε ες π q ο σα αρ
 κω θει ει ει εις δι ι η η η μας x q Κυ υ υ ρι
 ε ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι η

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἦχος πλ.β΄

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνη πενιχρᾶ Ὑῖος μονογενῆς, κείμενος ὁράται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ [μάγους/μάγοις] ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς ἀγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο υ ου ου ου ου τος ο Θε ο ος η η μων ου

λο γι σθη η σε ε ε ται ε ε τε ε ε ε ρο ος

προ ο ο ο ος α αυ τον ο τε χθεις ε ε εκ

Πα αρ θε ε ε ε ε ε νου ου ου ου ου ου ου ου και

τοις αν θρω ω ω ω ω ω ω ω ω ποι οι οι οισ συ

υν α α να α α α α στρα α φεις φα α α τνη

πε ε ε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α

α α α α α α α Υι ος μο ο νο ο γε ε

νη η η η η η η η η μο ο νο ο ο γε ε

νης ^π ρ χει ει με ε νος ο ρα α α ται αι αι
 αι αι αι βρο ο τος ^π και σπαρ γα α α νοι οis πλε ε
 κε ε λε ε ε ε ται ^Δ ο ο τη η η ης δο ξης
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ^Δ και αι μα α α α γοι οis
 α α α στη η η ρ μη η νυ υ υ ει ^Δ εις αυ του
 ου προσ κυ υ υ νη η σιν ^π και η μει ει ει εις
 με ε λω ω δου ου ου ου ου ου μεν ^Δ Τρι
 α ας α α α γι ι ι α α α ^{γ'} σω ω ω ω
 σον τα α α ας ψυ χα α α α α α ας η
 μων ^π

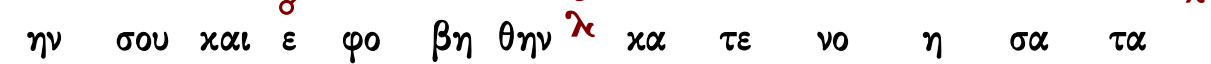
Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

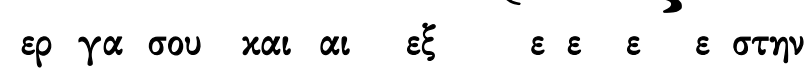
Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὀρώσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ [κατεπλήττοντο/ἐξεπλήττοντο]· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἡυδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστέράσι· καὶ τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

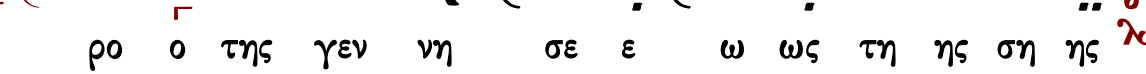
Ἦχος λ π ς Νῆ

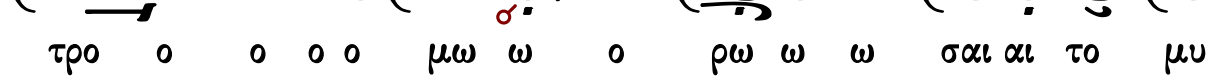
Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.182*

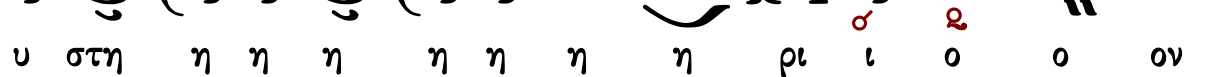
Κ
υ ρ ι ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο

η ν σου και ε φο β η θ η ν κα τε νο η σα τα

ε ρ γ α σου και αι εξ ε ε ε ε σ τ η ν

Π
ρ ο τ η ς γ ε ν ν η σ ε ε ω ω ς τ η η ς σ η η ς

τ ρ ο ο ο ο μ ω ω ο ρ ω ω ω σ α ι α ι τ ο μ υ

υ σ τ η η η η η η η ρ ι ι ο ο ο ν

Κ υ υ ρ ι ι ι ι ε αι νο ε ρ α ι α ι σ τ ρ α τ ι

αι εξ ε ε πλη η η η ητ το ο ο ο ο ο ον

το ως γαρ βρε φο ος νη πι α σαι η ηυ δο ο

ο κη η η η η σας ο τον πο ο ο λον κο σμη η η

η σα α α ας τοι οι οι οισ α α α α στρα α

α τοις α α στρα α σι και τη φα τνη η των α α

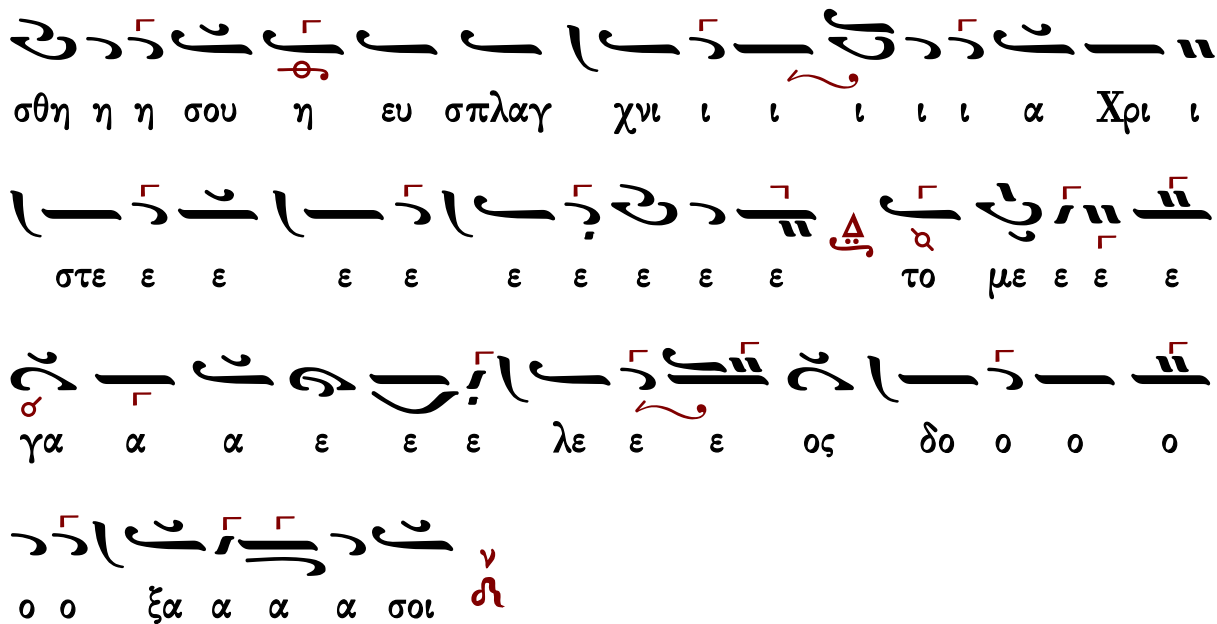
λο ο ο ο γω ων α να κε ε ε ε ε

κλι ι ι ι ι ι ι ι σαι ο δρα κι ι συ υν

ε ε ε ε χων πα αν τα α γη ης τα α πε ε ε

ε ε ε ε ρα α α α τα τοι α αυ τη η η

γα αρ οι οι κο νο ο μι ι ι α α ε γνω ω

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἦχος γ'

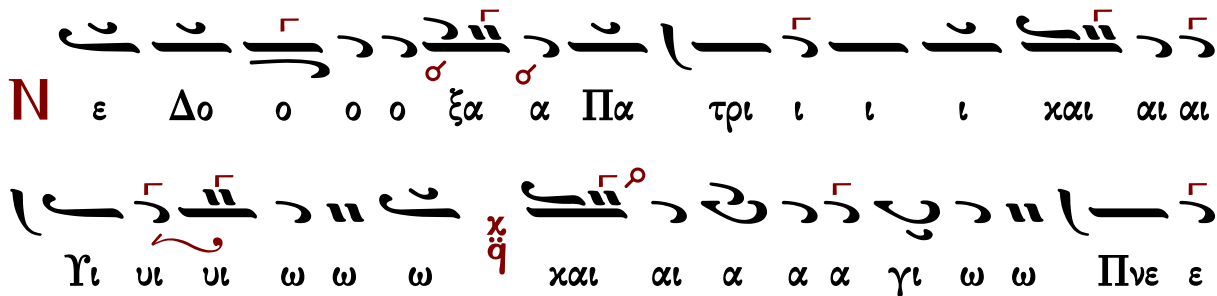
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν [ἀγίων/δικαίων] ἦν παρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίῳ λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.183*

ε ευ μα α α α α τι ι π q

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α ει ει ει και εις τους

αι ω ω νας των αι αι ω ω ω ω νω ων α α

μη ην η η π q

ω ση ηφ ει ει ει πε ε η η η η

μι ιν πω ως ε ε εκ των δι ι ι και αι αι π q

αι αι αι αι ων η ην πα α α ρε ε ε λα

α βες κο ο ο ο ο ρη ην ε εγ κυ υ π q

ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη η θλε ε εμ ε

γω ω φη η σι ι τους προ φη η τα ας ε ε ρευ

νη η η η σας και χρη μα τι σθει εις υ υ υ

πο ο ο ο αγ γε ε λου ου πε ε πει ει σμαι η

ο τι Θε ον γε εν νη η η σει ει η Μα ρι ι ι

ι ι α α νε ερ μη νε ε ε ε ευ τω ως π q

ου ου ου ου εις προ οσ κυ υ νη η σι ι ι ι

ι ι ιν η μα α γοι εξ Α να α το ο λω ω ω ων

η η ξου ου ου ου σι ι ι συ υν δω ω ω ροι οις x q τι

μι ι ι ι οι οις λα α τρε ε ε ευ ο ο ο ον τε ες π q

ο σαρ κω ω θει ει εις δι ι ι η η η μα ας

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α σοι οι οι οι η

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.306*

Ο υ ου ου τος ο Θε ο ος η μων ου λο γι
σθη η σε ε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ο ος α α
α αυ τον ο τε χθει εις ε ε εκ πα αρ θε ε ε ε
νου και τοις ανθρωποις συ υ υν α να α α στρα α
α α φεις φα α τνη πε ε νι χρα α α α α
α α α α α α αν Υι ος μο ο νο γε ε
νης χει με νο ο ος ο ρα α α ται βρο ο ο τος

και σπαρ γα α νοι οis πλε ε κε ε ε ται ο

ο τη η ηης δο ξης Κυ υ υ υ ρι ι ι ος και μα

α γοι οis α α α στη η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου

προσ κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε

ε λω ω ω δου ουου με εν Τρι α αας Α α γι ι ι

α α σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ π ρ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.307*

Κ υ ρι ε εις α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη η σεως τη ης σης τρο μω ο ρω ω

ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε ε

αι νο ε ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η ητ

το ο ο ον το ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η

ηυ δο κη η σας ο τον πο ο λον κο ο σμη η σας τοις α

α α στρα α α α σι και τη φα τνη των α λο

γων α να α α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε

χων πα αν τα γης τα πε ε ε ρα α α α τα τοι

αυ τη γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ε

γνω σθη η σου η ευ σπλα γ χνι ι α Χρι στε ε ε το

με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος γ'. Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.308*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην

ω σηφ ει πε η η μιν πω ως ε ε εκ των Α

γι ι ι ω ων η ην πα α ρε ε λα α βες

Κο ο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις

εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι τους προ φη η τα ας ε

ρευ νη η η η η σας και χρη μα τι σθεις υ

πο ο ο ο α αγ γε ε ε ε λου πε ε πει ει σμαι

ο ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γεν νη

σει η Μα ρι ι ι ι α α α νε ερ μη νε

ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις προσ κυ νη σι ιν

μα α γοι εξ α να α το λω ων η ξου ου σι συν δω

ω ω ροις τι μι ι ι ι οις λα α τρε ε ευ ο ο ο

ον τε ες ο σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η

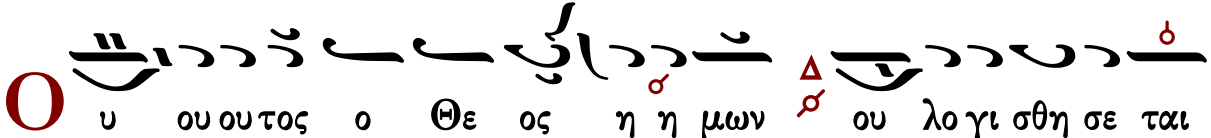
η μας Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α

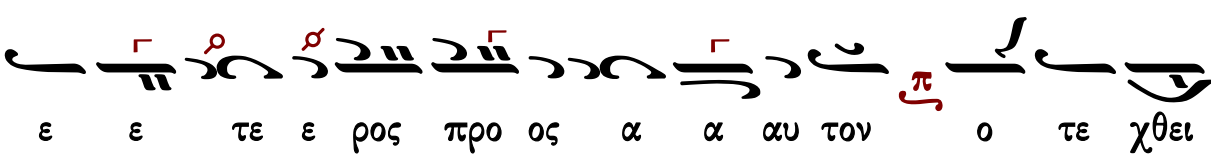
σοι οι οι οι

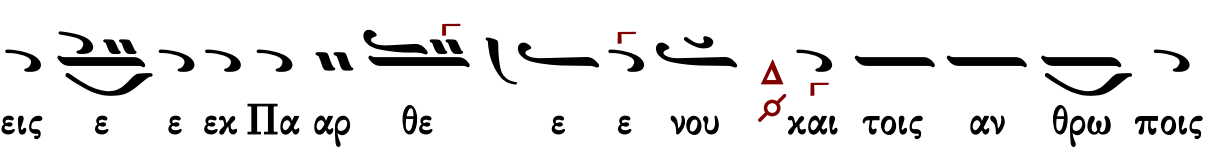
ἄρχεται ὁ β' χορός

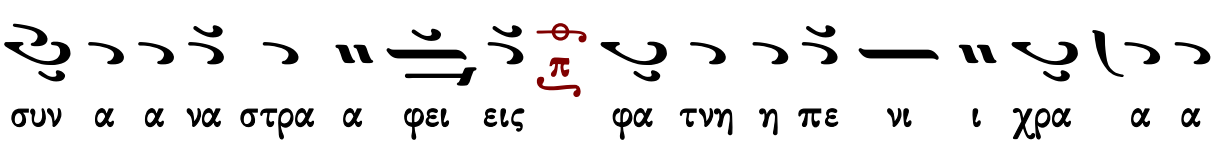
Ἦχος λ π Πά

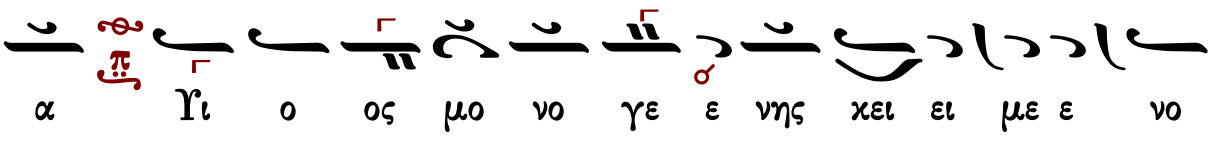
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.254/2978*

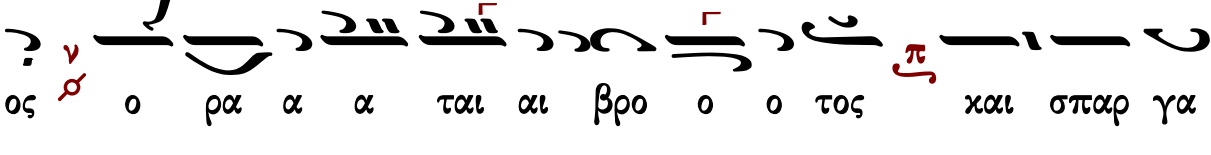

 Ο υ ουουτος ο Θε ος η η μων ου λογι σθη σε ται

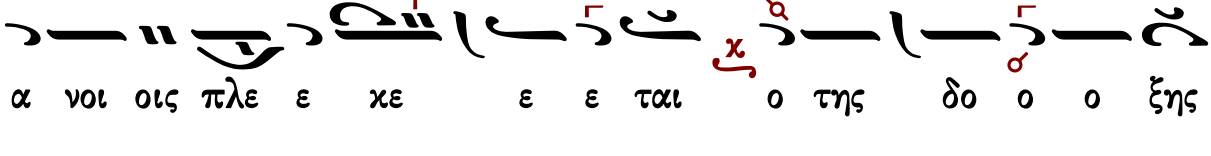

 ε ε τε ε ρος προ ος α α αυ τον ο τε χθει

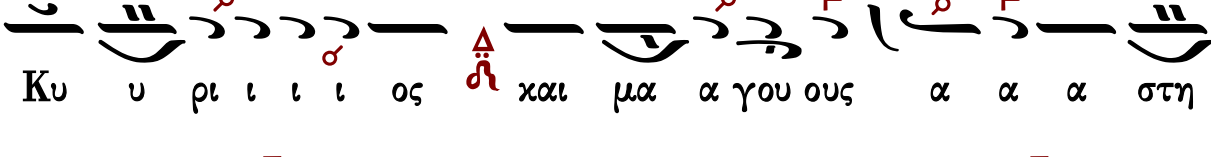

 εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου και τοις αν θρω ποις

 συν α α να στρα α φει εις φα τνη η πε νι ι χρα α α

 α Υι ο ος μο νο γε ε νης χει ει με ε νο

 ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα

 α νοι οις πλε ε κε ε ε ται ο της δο ο ο ξης

 Κυ υ ρι ι ι ι ος και μα α γου ους α α α στη

 η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προσ κυ υ νη

η η σιν και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου

με εν Τρι α ας α α α γι ι ι ι ι α

σω σον τα α ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.255/2978*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω ω

ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε ε

αι νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε ε πλη

η ητ το ο ο ον το

ως γαρ βρε φος νη πι α σαι

η η ηυ δο κη η σας ο τον πο ο ο λον κο σμη η σα

ας τοι οis α α στρα α α α α σι και φα τνη των α λο

γων α να α α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε

χων πα αν τα γης τα α πε ε ε ρα α α α τα

τοι αυ τη η γαρ οι κο νο ο μι ι ι α α ε ε

γνω σθη η σου η ευ σπλαγχνι ι ι ι ι α Χρι ι στε ε

ε ε το με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

* το μυ στη ρι ι ον Κυ ρι ι ε ε αι

⁶κα τε ε ἑτέρα θέσις

* πλη η ητ το ο ο ο ο ον

το

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.256/2980*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι

Κ αι νυν και αι α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι αι ω ω ω νων α α μη ην

ω σηφ ει πε ε η η η μιν πω ως

ε εκ των α α γι ι ι ω ων ην πα α ρε ε ε ε

λα α βες Κο ο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε ε ε ε

ρει εις εν Βη θλε ε εμ η ε γω φη σι τους προ φη

ταας ε ε ρευ νη η η η σας και χρη μα τι σθεις υ

πο ο ο ο ααγ γε ε ε λου πε πει ει σμαι ο τι

Θε ο ο ο ον γε εν νη η η σει η Μα

ρι ι ι ι ι α α νε ερ μη νε ε ε ευ

τω ως ου ου ου ει εις προσ κυ υ νη σι ιν μα γοι εξ α

να το λω ων η η ξου ου σι συ υν δω ω ω ροις τι μι

ι ι οις λα α τρε ε ε ευ ο ο ο ον τε ες ο

σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ υ

ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι

οι η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.140*

Ο υ ου ου τος ο Θε ο ο ος η μων ου λο γι
στη η σε ε ται ε τε ρο ο ο ο ος προ ο ος αυ
τον ο τε χθει εις ε εκ Παρ θε ε ε νου και τοις
αν θρω ποις συ υ υν α να α α στρα α α φεις
φα α τνη πε ε ε νι χρα Υι υι ος μο ο
νο γε ε νης κει με ε νος ο ρα α α ται βρο
ο ο τος και σπαρ γα α νοι οις πλε ε κε ε ται ο της

δο ο ο ξης Κυ υ υ ρι ι ι ι ος και μα

α γου ους α α α στη η ηρ μη νυ υ υ ει εις αυ του ου

προσ κυ υ νη η η σιν και η μεις με λω ω ω

δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι α σω σον τα ας

ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ ϝ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.140*

Κ υ ρι ε εις α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη η σε ε ως τη ης σης τρο

μω ω ο ο ρω ω ω ω ω σαι αι το μυ στη

ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε ε αι νο ε ραι αι στρα

τι ι αι αι κα τε ε πλη η ητ το ο ο ον το ως

γαρ βρε φος νη πι α α σαι αι η ηυ δο ο

ο κη η η η σας ο τον πο ο λον κο ο σμη η σας

τοι οις α α α στρα α α α σι και τη φα τνη

των α λο γων α α να α α κε κλι ι ι σαι ο δρα

κι ι συ υν ε ε ε χων πα αν τα α γης τα α πε

ε ε ρα α α α τα τοι α αυ τη η γαρ οι

κο νο ο μι ι ι α α ε γνω σθη η σου η ευ

σπλαγ χνι ι ι α Χρι στε το με γα ε ε ε

λε ε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.142*

 ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και αι

α α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

 αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να ας

των αι αι ω ω ω νω ω ων α α μη ην

 ω σηφ ει πε ε η η μιν πω ως ε ε εκ

 των α α γι ι ι ι ων ην πα α ρε ε ε ε

λα α βες κο ο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε ε ε

ε ρει εις εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι τους προ φη η

τας ε ε ρευ νη η η η η σας και χρη μα τι σθεις

υ πο ο ο ο α α γ γε ε ε λου πε ε πει ει σμαι αι ο ο

ο τι ι Θε ε ε ον γεν νη σει η Μα ρι ι ι ι ι

α α νε ε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου

ει εις προσ κυ νη σι ιν μα α γοι εξ α να το λω ων

η η ξου ου σι συ υν δω ω ω ρις τι μι ι ι οις

λα α τρε ε ευ ο ο ο ο ον τε ες ο

σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ

υ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι

Ψαλμός ιδιόμελος

Πέτρου Ἐφεσίου

ἄρχεται δ' α' χορὸς

Ἦχος 4̣ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.105*

Δευ τε πι στοι ε παρ θω ω με εν εν θε ε ε

ε ε ως και κα τι δω με ε ε εν συ υ γ κα τα α

α βα α α σι ιν θε ι ι κη ην α νω ω θεν εν

Βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α

νωσ και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ

εν ε εγ κω μεν α ρε τα α ας αν τι μυ υ

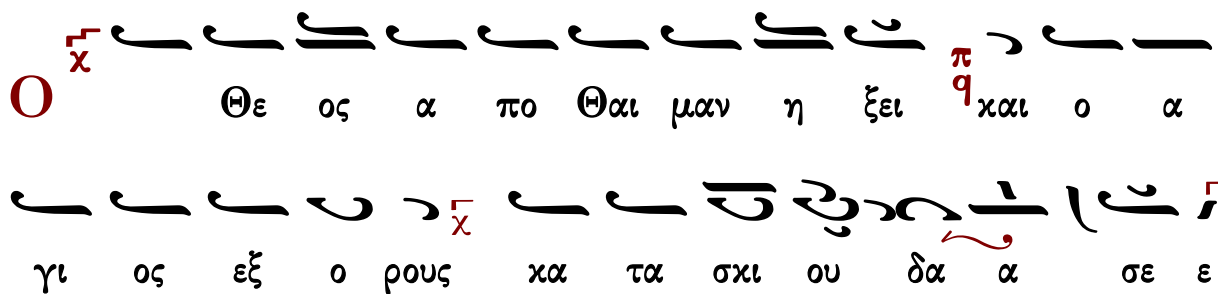
υ υ ρου προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως

των γε νε θλι ι ι ων τα α ας ει εισ ο ο ο

Ἦχος Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.106*

ε ε ος π ρ

α κου ε ε ου ρα α νε και εν ω τι ι

ι ζου ου η η η γη σα λευ θη η τω τα

θε με ε ε ε λι ι ι ι α επι λα βε τω ω

τρο ο μος τα α κα α τα α χθο νι α α ο τι ο Θε

ος τε και αι κτι ι στης σα α αρ κο ος εισ ε δυ

πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι ι σας χει

ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον ο ο ρα

α α ται πλα α α α σμα α α α τος ω βα θο ος

πλου ου ου ου ου του και σο φι ι α ας και γνω ω σε

ω ως Θε ε ε ου ^π ως α νε ξε ρευ νη η τα τα

κρι ι μα τα α αυ του ^Δ και α νε ξι χνι α στοι οι

οι αι ο ο δοι αυ του ου ⁶ ^λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.107*

^Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π ⁹ ^{τε}

^Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην ^π ⁹ ^{τε}

^Δ ε ε ευ τε χρι στο φο ο ο ο ροι οι λα α

οι ^χ ⁹ κα τι ιδω μεν θα α α α αυ μα ^χ ⁹ πα σαν

Ε ΕΝ ΝΟΙ ΟΙ ΑΝ Ε ΕΧ ΠΛΗ ΗΤ ΤΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝ Ε Ε Ε

Ε ΧΟΝ ^{π q} ΚΑΙ Ε ΕΥ ΣΕ ΒΩ Ω ΩΣ ΠΡΟ ΟΣ ΚΥ ΝΟΥ ΟΥ

ΟΥ ΟΥΝ ΤΕΣ ^{π q} ΠΙ Ι ΣΤΕΙ Α Α ΝΥ Υ ΜΝΗ Η Η Η

Η ΣΩΩ Ω Ω ΜΕΝ ^{π q} ΣΗ ΜΕΡΟΝ ΠΡΟ ΟΣ ΒΗ Η ΘΛΕ Ε

ΕΜ ^{κ q} ΕΓ ΚΥ ΜΟ ΝΟΥ ΣΑ Α ΧΟ Ο ΡΗ ΠΑ ΡΑ ΓΙ Ι

Ι Ι ΝΕ Ε Ε Ε ΤΑΙ ^{Δ q} ΤΟΥ ΓΕΝ ΝΗ Η ΣΑΙ ΑΙ ΤΟΝ ΚΥ

Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι Ι ΟΝ ^{π q} ΧΟ ΡΟΙ ΔΕ Α ΑΓ ΓΕ Ε

ΛΩ Ω Ω Ω Ω ΩΝ ΠΡΟ Ο ΤΡΕ Ε Ε Ε Ε Ε ΧΟΥ ΟΥ ΟΥ

ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΣΙ ^{π q} ΚΑΙ ΤΑ ΑΥ ΤΑ ΒΛΕ Ε Ε Ε Ε

ΠΩΝ Ε ΒΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

προκείμενον

ΔΕΥ ΤΕ ΠΙ ΣΤΟΙ Ε ΠΑΡ ΘΩ Ω ΜΕΝ Ε ΕΝ ΘΕ Ε Ε
 Ε Ε ΩΣ Π⁹ ΚΑΙ ΚΑ ΤΙ ΔΩ ΜΕ Ε Ε ΕΝ ΣΥΓ ΚΑ ΤΑ Α Α

βα α α σι ιν ^Δθε ι ι κη η α νω ω θεν εν

Βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α

νω^π και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω ^ηπροσ εν

εγ κω ω μεν α ρε ε τα α α ας αν τι μυ υ υ υ

ρου ^ππρο ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως ^πτων

γε νε θλι ι ι ων τα α α ας εις ο ο ο δου

ους ^πε πι των ψυ χι κων θησαι ρι σμα τω ων κρα

α α ζο ο ο ον τες ^πεν υ ψι ι στοι ο ις δο ο

ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι ^πδι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε επ ε φα α

α α α α α α α νη η η η π⁹ τον Α

δαμ εκ λυ τρου ου με ε νος η της αρ χε γο νου α

ρας ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς π⁹

Ἦχος δὲ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300*

Ο χ Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ο ο ρους κα τα α σκι ι ι ου δα

σε ε ε ε ως π⁹

Α κου ε ε ου ρα α νε και ε εν ω ω τι ι ι

ζου ου η η η γη π⁹ σα λευ θη τω ω τα α θε με

ε ε λι ι ι ι α π⁹ ε πι λα βε τω ω τρο ο ο

μοι τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε ος τε και

αι κτι στης σα α αρ κο ος εισ ε δυ πλα α α α

α σιν και ο κρα ται αι α κτι σας χει ει ρι ι την

κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον ο ο ρα α α ται πλα

α α σμα α α α τος ω βα θο ος πλου ουου ου ου

του και σο φι ι α ας και γνω ω σε ω ως Θε ε ε

ου ως αν εξ ε ρευ νη η τα τα κρι ι μα

τα α αυ του και αν εξ ι χνι α στοι οι οι αι ο ο

δοι α αυ του ου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην π

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα

α οι κατ ι δω με εν θα α α α αυ μα πα σαν

ε εν νοι οι αν εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου

ου ουν τες ^{π q} πι στει α αν υ υ μνη η η η η

σω ω ω ω μεν ^{π q} ση μερον προ ο ος Βη θλε ε εμ ^{χ q}

εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε

ε ε ε ται ^{Δ λ} του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ον ^{π q} χο ροι δε α αγ γε λω ω ω ω

ω ων προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου ου ου

ου ου σι ^{π q} και ταυ τα α βλε ε ε ε ε πων ε

βο ο ο ο ο ο ε βο ο ο ο ο α Ι ω

ση ηφ ο μνη η η η η η η η η η στω ω

ω ωρ ^{χ q} τι το εν σοι ξε ε ε ε νο ον ^{χ q} μυ υ υ στη

η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε ^{π ρ} και πω ως με ελ
 λεις λο ο χε ε ε ε ευ σαι ^{χ ρ} η α πει ρο ζυ
 υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι ις ^{π ρ}

προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται δ' α' χορὸς

Ἦχος ^ρ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.340#

^Δευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε ε
 ως ^{π ρ} και κατ ι δω με ε ε εν συγ κα τα α α βα α α
 σι ιν ^ρ θε ε ι ι κη ην α νω ω θεν εν Βη θλε εμ
 προ ος η μα α α ας ε εμ φα α α νως ^{π ρ}
 και νουν καθ αρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ εν

εγ κω ω ω ω μεν α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ

υ υ υ ρου προ ευ τρε πι ι ζον τες πι ι στως

των γε νε θλι ι ι ω ων τα α α ας ει ει σο

ο ο δου ους επι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα τω

ων κρα α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οισ δο

ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι

δι ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε επ ε φα

α α α α α α α α α νη η η η τον

Α δαμ εκ λυ τρου μεε νος της αρ χε γο νου α ρας ω ως

φιλ α α αν θρω ω ω ω πος

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ε ος

α κου ε ε ου ρα α νε και ε ε νω ω τι ι ι

ζου ου η η η γη σα λευ θη τω ω τα α θε

με ε ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω

τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε

ος τε και αι κτι ι στης σα αρ κο ος ει σε ε ε

δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι σας

χει ει ρι ι τη ην κτι ι ι σε ιν ^Δσπλααγχνον ο ο ρα
 α α ται αι αι πλα α σμα α α τος ^πω ω βα α
 θο ος πλου ου ου ου του και σο φι ι α ας και γνω
 ω ω σε ω ως Θε ε ε ου ^πως αν εξ ε ρευ νη
 η τα τα κρι ι μα τα α αυ του ^Δκαι αν εξ ι
 χνι α στοι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.342#

^Δο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 Υι ω ω ^κκαι α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην **π q**

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι λα α

οι κατ ι δω με εν θα α α αυ μα **x q** πα α σαν

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι αι συν ε ε

ε ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ ος κυ νου ου

ου ουν τε **π q** πι ι στει α αν υ υ μνη η η η

η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ος Βη η θλε ε

εμ εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι

ι ι νε ε ε ε ται του γεν νη σαι αι αι τον Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π χο ροι δε Α αγ γε

ε ε λω ω ω ων προ ο ο ο τρε ε ε ε ε ε ε

χου ου ου ου ου του ου ου ου σι ^π και ταυ τα α βλε ε

ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ο ε ε βο ο ο

α ^χ Ι ω ση ηφ ο μνη η η η η η η

η η η στω ω ω ωρ ^χ τι το εν σοι οι ξε ε

ε ε ε νο ον ^χ μυ υ υ στη η ρι ο ο ον Παρ θε

ε ε ε νε ^π και πω ως με ελ λει εις λο ογ χε ε

ε ευ σαι ^χ η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα λισ ^Δ

* λι ι ι ι ι ι ις ^π

τὸ τέλος

προκείμενον

ἀρχεται δ' α' χορὸς

Ἦχος ᾠὴ Πα'

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.184*

Δ ΕΥ ΤΕ ΠΙ ΣΤΟΙ Ε ΠΑΡ ΘΩ Ω ΜΕ Ε Ε ΕΝ Ε ΕΝ ΘΕ

Ε Ε ΩΣ ^π και κα τι ι δω ω ω με Ε Ε ΕΝ

συ υγ κα τα α α α βα α α α α σι ι ιν

θε ι ι κη η ην α α α νω ω ω ω ω ω ω ω

θε Ε ΕΝ Ε ΕΝ Βη θλε εμ προς η μα α α ας Ε Εμ φα

α νω ως ^π και ^Δ νου ουν κα α α θαρ θε ΕΝ ΤΕΣ ^π

τω βι ι ι ι ω ω προσ ΕΝ Ε Εγ κω ω ω ω με

Ε Ε Ε ΕΝ α ρε τα α α ας α αν τι ι μυ υ υ

υ υ υ υ υ ρου ^π προ ευ τρε πι ζο ον τε ες

πῆ λῆ λῆ στῶ ὡς τῶν γε νε θλι λῆ λῆ λῆ ὦν τᾱ

πῆ λῆ λῆ στῶ ὡς τῶν γε νε θλι λῆ λῆ λῆ ὦν τᾱ

ᾱ ᾱ ᾱς εἰς ο ο ο ο ο δους πῆ ε πι τῶν ψυ

ᾱ ᾱ ᾱς εἰς ο ο ο ο ο δους πῆ ε πι τῶν ψυ

χι κων θη σαυ ρι σμα α των κρα α α α

χι κων θη σαυ ρι σμα α των κρα α α α

ζο ο ο ον τες πῆ εν υ ψι ι ι ι στοις δο ο ο

ζο ο ο ον τες πῆ εν υ ψι ι ι ι στοις δο ο ο

ο ξα α Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α

ο ξα α Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α

α α δι πῆ δι ου εν ανθρωποις ευ δο κι ι α

α α δι πῆ δι ου εν ανθρωποις ευ δο κι ι α

ε ε πε φα α α α α α α α α α α α

ε ε πε φα α α α α α α α α α α α

α α νη η η η η πῆ τον Α δα α α αμ ε εκ

α α νη η η η η πῆ τον Α δα α α αμ ε εκ

λυ υ τρω ω ω ω σα α α α α σθαι αι αι η της αρ

λυ υ τρω ω ω ω σα α α α α σθαι αι αι η της αρ

χε γο νου α ρας ως φι λα α α α α

χε γο νου α ρας ως φι λα α α α α

αν θρω ω ω ω προς ^{π ρ}

ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὸν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ [κτίστης/πλάστης], σαρκὸς εἰσέδω πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχχνον ὁράται [πλάσματος/σήμερον]. Ὡ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ἦχος δὲ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.186*

Ο ^χ Θε ος α πο Θαι μαν η ξει ^{π ρ} και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ε ος ^{π ρ}

Α α κου ε ε ου ρα α α νε ε και εν ω τι ι

ι ι ζου η η γη η η η σα λευ θη η

η τω ω τα α θε με ε ε ε ε ε ε ε λι ι

ι ι α ^πε πι λα βε ε τω ω ω τρο ο ο

ο μο ος τα α α α κα τα α χθο νι ι α α ^Δο ο

τι ι ο Θε ε ο ο ος τε ε και αι πλα α α α α α

στης σαρ κο ο ος εισ ε ε δυ υ πλα α α α α

α α σιν ^πκαι ο κρα ται αι α κτι ι ι ι ι σας χει

ρι ι τη η ην κτι ι ι ι ι ι ι ι σιν σπλα α

αγ χνον ο ρα ται αι ση η η η η με ε ρον ^π

ω βα α α α α α θο ος πλου ου ου ου του ^π

και σο φι ι α ας και γνω ω σε ε ως Θε ε ου ου ⁶ως αν

εξ ε ρε ε ευ νη η η η τα α α ²τα κρι

μα α τα α α αυ του ου ου ου ⁶ και αν εξ ι

χνι ι α στοι οι οι οι αι ο ο δοι οι α αυ του

⁶
ου ^λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

^ἥχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς ^{τὴν} Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννηῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσήφ ὁ μνήστρω· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

^ἥχος ^λ ^ῥ ^ῥ Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.187*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ^ῥ και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι ^ῥ

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ι α ε ι ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ω ν α ς

τ ω ω ν α ι α ι ω ω ν ω ω ω ω ω ω ν α α

μ η ν π ρ

Δ ε ε υ τ ε ε χ ρ ι σ τ ο φ ο ο ο ο ο ρ ο ι ο ι λ α α

ο ι κ α α τ ι ι ι δ ω ω ω ω μ ε ν θ α α υ μ α α

π α σ α ν ε ε ν ν ο ι ο ι ο ι α ν ε κ π λ η η η η τ τ ο ν κ α ι

σ υ υ ν ε ε ε ε ε ε ε ε χ ο ν κ α ι ε υ σ ε β ω

ω ω ς π ρ ο ο σ κ υ υ ν ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ν τ ε ς

π ι ι ι σ τ ε ι α α ν υ υ μ ν η η η η η η η σ ω

ω ω ω ω λ ω ω ω ω μ ε ν σ η η η η

η η η με ε ρον προστη η η ην Βη η θλε ε ε

εμ εγ κυ μο νου ου σα α κο ο ο ο ρη η η η

πα ρα γι ι ι ι νε ε ε ε ε ται του γε εν νη

η σαι αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο

ροι οι δε ε α αγ γε ε λω ω ω ω ω ν προ ο

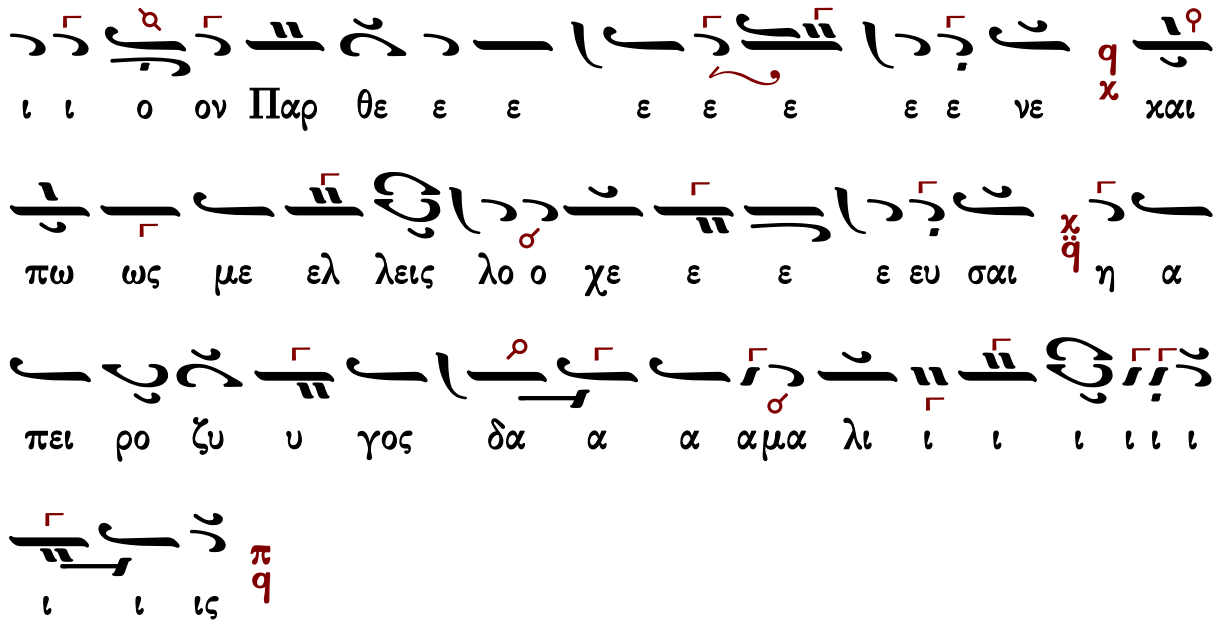
τρε ε χου ου ου ου ου του ου ου ου σι και ταυ τα α

βλε ε ε ε ε πων ε βο ο ο ο ο χο ο ο ο ο

ε βο ο ο ο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μνη

η η η η η η η η στω ω ω ω ωρ τι ι το

ε εν σοι οι οι οι ξε ε ε ε ε νον μυ στη η ρι

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.310*

θαρ θε εν τες τω ω βι ι ω προσ εν ε εγ κωω

μεν α αρε ε τα α α ας α αν τι μυ υ υ ρου

πρo ευ τρε πι ζον τες πι στω ω ως των γε

νε θλι ι ι ων τα α α ας ει εισ ο ο ο δου ους

ε πι των ψυ χι κων θησαι ρι σμα των κρα α α

ζο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις δο ο ο ξα α

Θε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α δι δι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε ε πε φα α α

α α α α α α α α νη η η η η τον Α δαμ

εκ λυ τρω ω σα α σθαι της αρ χε γο νου α ρα ας

ω ς φ ι λ α α ν θ ρ ω ω π ο ς

π
q

Ἦχος δὲ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.311*

Θ ε ο ς α π ο Θ αι μ αν η ξ ει και ο α

γ ι ο ς ε ξ ο ρ ου ς κα τα σ κι ου δ α α σε ε

ε ο ς

α κου ε ε ου ρ α νε και ε ν ω ω τι ι ι

ζ ου η η η γ η σα λευ θ η η τ ω ω τα θε με

ε ε λι ι ι α ε πι λα β ε τ ω ω τ ρ ο ο ο

μ ο ς τα α κα α τα χ θ ο ν ι α α ο τι ο Θ ε ο ς τε και

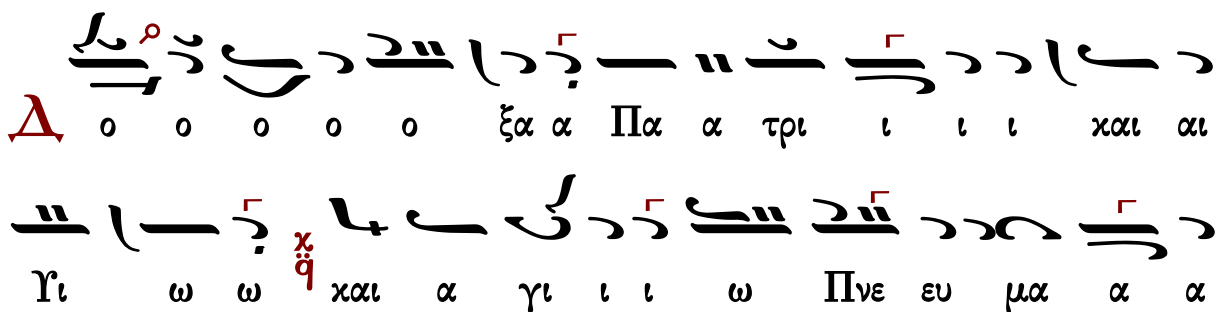
αι π λα α α σ της σα α αρ κο ο ο ο ς ει ει σ ε ε ε

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.312*

τι ^πϑ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην ^πϑ

Δ ε ε ε ε ευ τε ε ^πϑ χρι στο φο ο ο ο ο

ροι λα οι ^χϑ κα τι ι δω με εν θα α α α αυ μα ^χϑ

πα α σαν ε εν νοι οι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι

συν ε ε ε χον ^πϑ και ε ευ σε βω ω ω ως

προ οσ κυ νου ου ουν τεσ ^πϑ πι ι στει α αν υ υ μνη

η η η η σω ω ω ω μεν ^πϑ ση με ρον προ ο ο ος

βη θλε εμ ^χϑ εγ κυ μο ο νου ου σα Κο ο ο ρη

πα ρα γι ι ι νε ε ε ται του γεν νη η σαι

αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ον ^{π q} χο ροι δε α αγ γε

λω ω ω ων προ ο ο τρε ε ε ε ε ε ε χου ου ου ου

λου ου ου ου σι ^{π q} και ταυ τα α βλε ε ε πων ε ε

βο ο ο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μνη η η η η

η η η η η η στω ω ω ω ωρ ^{δ x q} τι το ε εν

σοι οι ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ^{x q} μυ υ υ στη η ρι

ο ον Παρ θε ε ε ε νε ^{π q} και πως μελ λεις λο ο χε ε ευ

σαι η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι

ι ις ^{π q}

ἀρχεται δ' α' χορὸς

Ἦχος ♯ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηρολόγιον
2007 σ.257/2980*

* ΔΕΥ ΤΕ ΠΙ ΣΤΟΙ Ε ΠΑΡ ΘΩ Ω ΜΕΝ Ε ΕΝ ΘΕ Ε Ε

Ε Ε ΩΣ Π και ΚΑ ΤΙ ΔΩ Ω ΜΕΝ ΣΥΓ ΚΑ ΤΑ Α ΒΑ Α ΣΙ ΙΝ

ΘΕ Ι Ι ΚΗ ΗΝ Α ΝΩ Ω ΘΕΝ Π ΕΝ Βη ΘΛΕ ΕΜ ΠΡΟ ΟΣ Η

ΜΑ Α ΑΣ Ε ΕΜ ΦΑ Α Α ΝΩΣ Π και ΝΟΥΝ ΚΑ Α ΘΑ ΑΡ ΘΕ

ΕΝ ΤΕΣ Η ΤΩ ΒΙ Ω ΠΡΟΣ Ε ΝΕ ΕΓ ΚΩ Ω ΜΕΝ Η Α ΡΕ

ΤΑ Α ΑΣ ΑΝ ΤΙ ΜΥ Υ Υ Υ ΡΟΥ Π προ ΕΥ ΤΡΕ ΠΙ

Ι ΖΟΝ ΤΕΣ ΠΙ Ι ΣΤΩΣ Π των ΓΕ ΝΕ ΘΛΙ ΩΝ ΤΑΣ ΕΙ ΕΙΣ

Ο Ο ΔΟΥΣ Η Ε ΠΙ ΤΩΝ ΨΥ ΧΙ ΚΩΝ ΘΗ ΣΑ ΑΥ ΡΙ Ι

ΣΜΑ Α Α ΤΩΝ Π ΚΡΑ Α Α Α ΖΟ Ο Ο ΟΝ ΤΕΣ Π ΕΝ Υ ΨΙ

ι στοι ο ις δο ο ο ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α

α α α δι δι ου εν αν θρω ω ω ποις ευ δο κι α

ε ε πε φα α α α α α α α α νη η η

η τον Α δαμ εκ λυ τρω ω σα α σθαι της αρ χε

γο νου α ρας ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος

* Δ ε ε ε ευ τε πι ι στοι ε παρ θω ω ω

με εν εν θε ε ε ε ως ...

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.258/2982*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ι ι ου ου δα σε ε

ε ε ος π q

Α κου ε ε ου ρα α νε και ε εν ω ω τι ι ι

ζου ου η η η γη π q σα λευ θη η η τω ω τα α

θε με ε ε λι ι ι ι α π q ε πι λα βε τω ω

τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο ο νι α α Δ ο τι ο

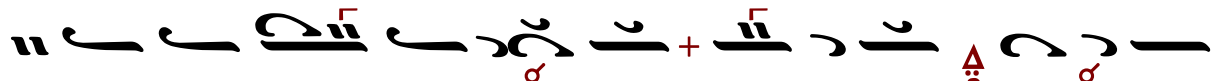
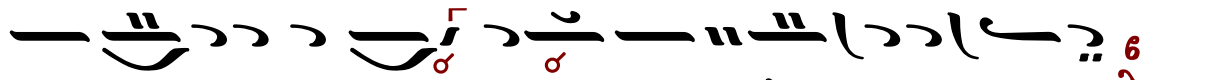
Θε ος τε και αι πλα α α στης σαρ κο ος εισ ε ε

δυ πλα α α α σιν π q και ο κρα ται αι α κτι ι

σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι σιν Δ σπλαγ χνον ο ρα α α

ται αι αι πλα α σμα α α τος π q ω βα θο ος

πλου ου ου ου του π q και σο φι ι ι ι ας και γνω

 ω ω σε ω ως Θε ε ε ου ^π_q ως α νεξ ε ρευ νη

 η τα τα κρι ι μα τα α αυ του ^Δ_h και α νεξ

 ι χνι α α στοι οι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου ⁶_λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

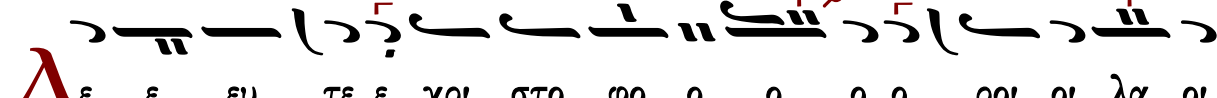
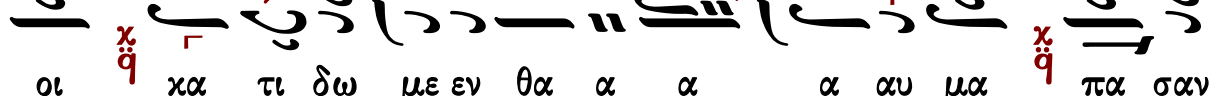
Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.259/2983*

^Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

 υι ω ω ^χ_q και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π_q

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

 ω νω ων α α α μην ^π_q ^{ΤΕΚΤ}

^Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα οι

 οι ^χ_q ^Γ κα τι δω με εν θα α α α αυ μα ^χ_q πα σαν

ε εν νοι οι αν εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον και ευ σε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου ου

ουν τες πι στει α α νυ υ μνη η η η σωω ω ω

μεν ση με ρον προ ος Βη η θλε ε εμ εγ κυ μο

νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε ε ε ε

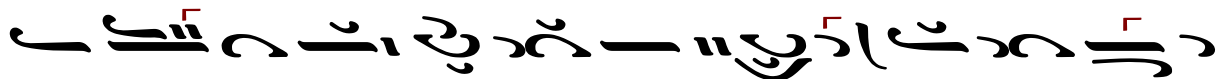
ται του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον χο ροι δε α αγ γε ε λω ων προ ο τρε ε ε ε

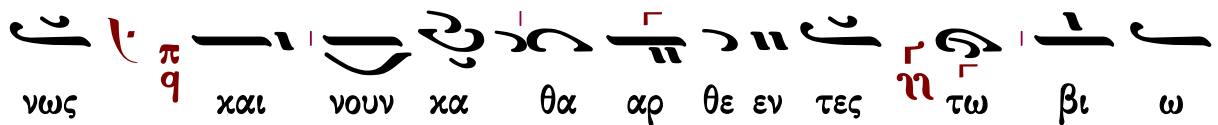
ε ε ε χου ου ου ου λου ου ου ου σι και ταυ τα α

βλε ε ε ε επων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ε

ε βο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μνη η η η

εν Βη θλε εμ προς η μα α α ας εμ φα α α

νως και νουν κα θα αρ θε εν τες τω βι ω

προς εν ε εγ κωω μεν α ρε ε τα α α ας α αν

τι μυ υ υ υ ρου προ ευ τρε πι ζο ον τες πι στως

των γε νε θλι ων τας εισ ο ο ο δου ους επι των

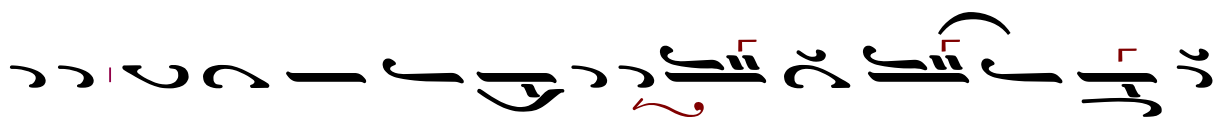
ψυ χι κων θη σαυ ρι σμα α τω ων κρα α α ζο ο

ο ον τες εν υ ψι ι ι στοι οισ δο ο ο ο ξα α

Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι δι ου

εν αν θρω ποις ευ δο κι α ε ε πε φα α α α

α α α α α α α νη η η η τον Α δαμ εκ

λυ τρω ω σα α σθαι η της αρ χε γο νου α
ρα ας ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς π ρ

Ἦχος δὲ Πά

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.144*

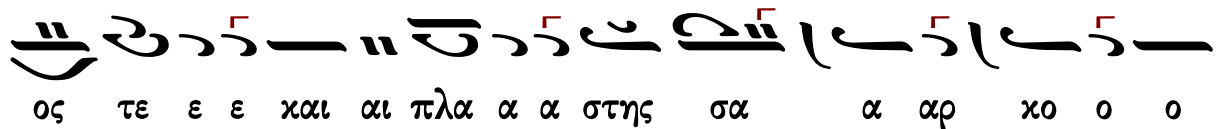
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο Α γι
ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε ε ε ε
ος π ρ

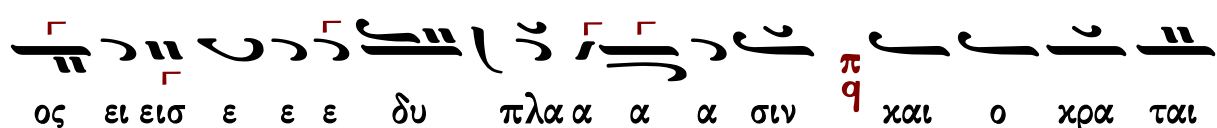
Α α κου ε ε ου ρα νε και εν ω τι ι

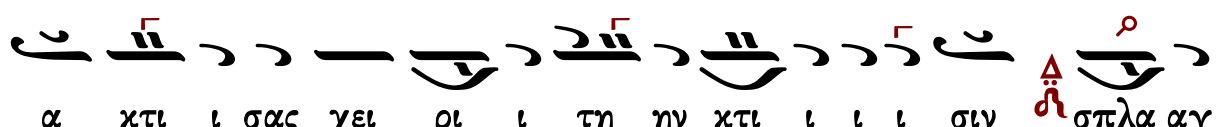
ι ζου η η η γη σα λευ θη η τω ω τα α α π ρ

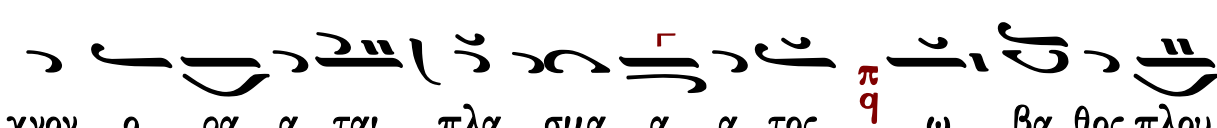
θε με ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω π ρ

τρο ο ο μοσ τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε δ Δ

 ος τε ε ε και αι πλα α α στης σα α αρ κο ο ο

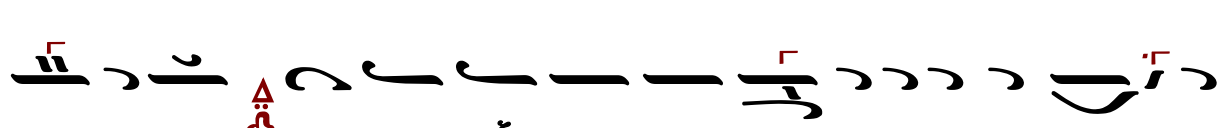

 ος ει εισ ε ε ε δυ πλα α α α σιν και ο κρα ται

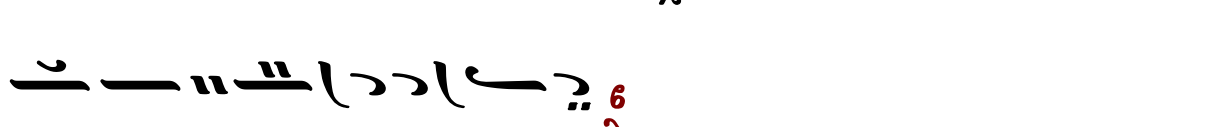

 α κτι ι σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι ι σιν σπλα αγ

 χνον ο ρα α ται πλα σμα α α τος ω βα θος πλου

 ου ου του και σο φι ας και γνω σε ε ως Θε ε ε

 ου ως αν εξ ε ρευ νη η τα τα κρι μα τα

 α αυ του και αν εξ ι χνι ι ι α α στοι οι οι οι

 αι ο ο δοι α αυ του ου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ᾠ Πα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι

ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω ω νων α α α μην

Δ ε ε ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι

οι λα οι κα τι ι δω με εν θα α α αυ μα πα σαν

ε εν νοι οι οι αν ε εκ πλη η ητ τον και αι συν ε ε

ε ε χον και ευ σε βως προσ κυ υ νου ου ουν

τες πι στει αν υ υ μνη η η η η σω ω ω ω

μεν ση με ε ρο ο ον προ ος Βη η θλε ε ε

εμ^χ εγ κυ μο νου σα α κο ο ο ρη πα ρα γι

ι ι νε ε ε ε ται^Δ του γεν νη η σαι αι τον Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ον^π χο ροι οι δε αγ γε ε

ε ε λων προ ο τρε ε ε χου ου ου ου σι^χ και

τα αυ τα βλε ε πων ε ε βο ο ο ο α^Δ Ι ω ση

η ηφ ο μνη η η η στωρ^π τι το εν σοι ξε ε

ε ε ε ε νο ον^χ μυ υ υ στη η η ρι ο ον

Παρ θε ε ε ε νε^π και πως μελ λεις λο ο χε ε ευ

σαι^χ η α πει ρο ο ζυ υ γος δα αμα λι ι ι ι ι

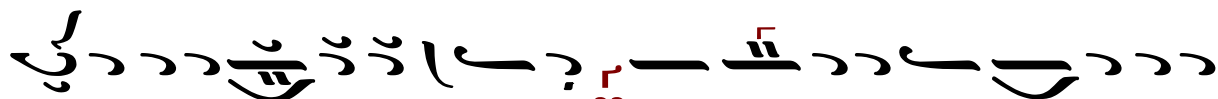
ι ι ις^π

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.109*

Ε ξ ε πλητ τε το ο ο Η ρω ω ω δης ο
ρω ων των μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω
θυ μω νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι
βο λο γει το ο δι α στη μα α μη τε ρες η τε
κνου ου ουν το ο και η α ω ω ρος η λι κι
ι α των βρε ε φω ων πι κρω ς κα τε ε θε ρι ζε
το ο μα ζοι εξ η ραι νο ον το και πο ο ροι
γα λα α κτο ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελλο ο ον το

 με γα α η ην το δει νο ον **ἦ** δι ο ο ευ σε βω ως πι ι

 στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω

 μεν του ουΧρι στου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν **ἦ**

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί
 ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάξεις καὶ ταράττη [**ταράσσεσαι**], ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτόν
 μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς
 δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὄνπερ τικτόμενον, ὅψει ὡς
 ἡὺδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεῖς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν
 ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος Δι'

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.110*

Κ
 υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

 σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

 γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο
 τε ε Ι ω ω σσηφ Πα αρ θε νε ε λυ πη ε ε

ε τι τρω ω ω ω σκε ε ε ε το προς Βη θλε ε

εμ α α α παι αι αι ρω ων ε βο ο α ας προς α αυ

το ο ον τι ο ρων με ε εγ κυ υ υ

ον στυ γνα ζεις και αι αι τα α ρα α ατ τη α γνο

ω ων ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ υ

στη η η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο

ο βον α α α α πα α α αν τα το πα ρα δο

ο ο ξον ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Θε ε ο ος κα α α τει σι ι γαρ ε πι

γης δι ι ε ε λε ε ε ον εν τη ε μη

η η μη η τρα α α νυν και σα αρκα α προσ ε

ε λα α α βε ε ε ε το ο ον περ τι ι κτο

με ε ε νο ον ο ψει ω ω ως ηυ δο ο

ο ο κη η η η σε και της χα ρας πλη η

η η η η σθει εις προσ κυ νη η η η σεις ω ως

κτι ι ι στη η η ην σου ον αγ γε λοι οι οι υ

μνου ου σιν α α παυ στως και αι δο ξα α

α α ζου ου ου ου σι ^{χορός θ'} συν Πα τρι και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

* ^{ἑτέρα θέσις} στυ γνα ζεις και αι τα ρα α ατ τε

σαι α γνο ω ων ο ο λως

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Αναστασιμάτιον 1820 σ.161*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι πε

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην πε

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ὁτίχον

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.111*

Σ η η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ε ε νου ο δρα κι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι

ι ι σιν

Ρ α χει κα θα α περ βρο ο το ος σπα α αρ γα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α α

φησ

Θ ε ο ο ος εν φα α α την α να κλι ι ι νε

ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου ρα α

νους πα α λαι κα ατ α α αρ χας

Ε κ μα ζω ων γα λα α τρε ε φε ε ε ε ται ο

εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρι ι σας τω

ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο ος κα α λει ει ει ται ο

Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας

Δ ω ρα α α του ου ου τωων αι αι αι ρει ο Υι

υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου μεν σου ου την Γε ε εν να αν Χρι

ι ι στε

Δ ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ιν και τα θει ει α α σου

Θε ε ο φα α α νει ει α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἄρχεται δ β' χορὸς

Ἦχος Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.302*

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω δης ο ρων των

μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω θυ μω

νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι βο

λο ο γει το ο δι α στη μα α μη τε ρες η

τε ε κνου ου ουν το ο και η α ω ω ρος η λι

κι ι α των βρε ε φων πι κρωσ κατ ε ε θε ρι ζε

το ο μα ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα

λα α κτο ος συν ε ε στε ε ε ελλο ο ον το με γα α η

ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ

υν ελθο ο ον τε ες προσ κυ νη σω μεν του ου Χρι

στου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.303*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε νε ε λυ πη ε ε τι

τρω ω ω ω ω σκε ε ε ε το προς Βη

0λϵ ϵ ϵμ α α α παι αι αι ρω ων ϵ βο α ας προς

α αυ τον τι ο ρων με ε ε εγ κυ υ υ ον

στυ γνα ζεις και τα ρα α α α α ατ τε ε ε

Εσαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι

ι ι χτον μυ στη η ρι ι ι ι ον λαι πον α α πο

σου φο βον α α α πα α α αν τα το πα ρα

$\delta\theta$ θ θ $\xi\theta\gamma$ ε ε ε ε ε $\varepsilon\gamma$ $\gamma\theta$ θ ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Θ ε ε ο ος χα α α τελ σι ι

γαρ ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ε ον

εν τη ε μη η η μη η τρα α α νυν και

σα αρκα α προσ ε λα α βε ε ε ε το ο ον πε ερ
τι ι κτο με νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η
η η σε και της χα ρα α α α α α ας
πλη η σθει εις προσ κυ νη η η η σεις ως κτι ι στη
η η ην σου ον αγ γε λοι οι οι υ μνου ου σιν
α α παυ στως και δο ξα α α ζου ου ου ου
σι ^{χορὸς 6'} χορὸς 6' συν Πα τρι και Α γι ω ω Πνε ε ευ
μα α α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

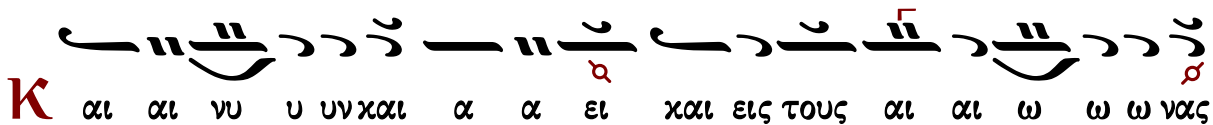
Ἦχος λ π Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

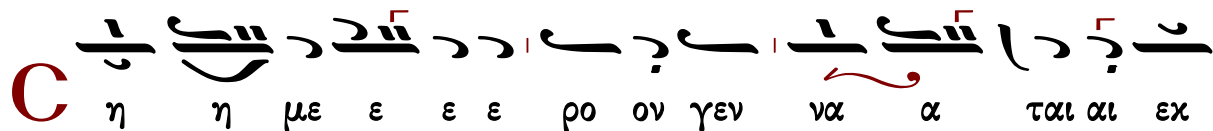
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ὑτίχον

δίχορον

Ἦχος λ π Πά

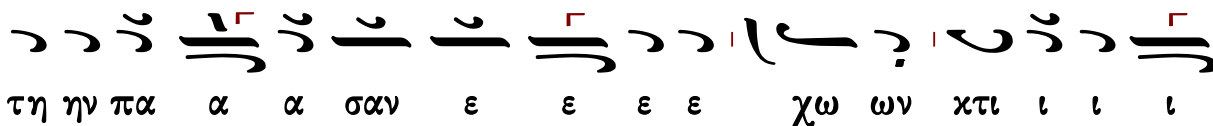
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.304*

Σ η η με ε ε ε ρο ον γεν να α ται αι εκ

Πα αρ θε ε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι ι ι

τη ην πα α α σαν ε ε ε ε χω ων κτι ι ι ι

ι ι ι ι σιν π

Ρ α α χει κα θα α α α περ βρο ο το ο ο ος

σπαρ γα α νου ου ου ου ου ου ται ο τη ου σι ι

ι ι α α α α α να α α α α α να α

φης π

Θ ε ος ε εν φα α α α ατ νη α να κλι

νε ε ται αι ο στε ρε ω ω ω σα ας τους ου

ρα α νου ου ου ους πα α α α λαι αι αι κα

α ατ α α α α α αρ χας π

Ε κ μα ζω ων γα λα τρε ε φε ε ε ε ται ο

εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α αν

να ομ βρι ι ι ι σαας τω ω ω ω λα ω

Μ α α γουους προσ κα α λει ει ει ει ει

ται ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι

ι ι ας

Δ ω ω ω ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι

ρει ει ο Υι υι ος τη ης Πα αρ θε ε ε ε

ε ε ε ε νου

Π ρος κυ νου ου ου ου ου ου ου με εν την Γε ε ε

ε εν να α α α α Χρι ι στε

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου με ε ε εν

σου την Γε ε ε ε ε ε εν να α α α α αν

Χρι ι στε

Π ροσ κυ νου ου ου ου με ε ε εν σου την

Γε ε εν ναν Χρι στε ε ε Δει ει ει ει ει ξον η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν και τα

θει α σου Θε ε ο φα α α νει ει ει ει α α α

α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ε ξ ε πλητ τε το ο ο Η ρω ω ω ω δης ο

ρων των Μα α γωνων τη ην ευ σε βει α αν και

τω θυ μω νι ι κω με ε νος του ου ε ε ε ε ε

τους η κρι βο ο λο ο γει ει το ο δι α στη μα

α μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν το ο και αι η α

ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε φων πι

κρω ω ως κατ ε ε θε ρι ζε το ο μα ζοι ε ξη

ραι νο ον το και αι πο ο ροι γα α λα α κτο ο

ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το με

ε γα α η ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι

στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες η προσ κυ νη

σω ω μεν του ου Χρι ι στου ου τη ην γε ε ε εν νη

η η σιν η

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.344#

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε νε ε λυ

πη η ε ε τι τρω ω ω ω σκε ε ε ε

το προς Βη θλε ε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων

ε β ο α ας προ ος α αυ το ο ο ον τι ο ρων

με ε ε ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα αζει εις και τα

ρα α α ατ τε ε ε εσαι α γνο ο ω ων ο

ο ο λως το εν ε ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ στη η η

ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου ου φο ο βον

α α α α πα α α αν τα το πα ρα α

α δο ο ξον ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ο ος κα α α τει σι ι

γαρ ε πι γη ης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε

μη η η η μη η τρα α α νυ υν και σα αρ

κα α προσ ε ε λα α α βε ε ε ε το ο ο ον
πε ε ερ τι ι χτο ο με ε νο ον ο ψει ει ω
ως ηυ δο ο ο ο κη η η η σε και της
χα ρας πλη η η η η η η η σθει εις προσ κυ υ
νη η η η σεις ω ως Κτι ι ι ι στη η η ην
σου ον Αγ γε ε ε λοι οι οι υ μνου ου σιν α α
παυ στω ως και αι δο ξα α α ζου ου ου ου
ου σι ^{χορὸς θ'} συν Πα τρι και α γι ι ω ω Πνε ε
ευ μα α α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ᾠδὴν

δίχορον Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.346#

Σ η η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ε ε νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων

κτι ι ι ι σιν π

κτι ι ι ι σιν

Ρ α α χει κα θα α περ βρο τος σπα α αργα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι ι α α α να α

α φης π

Θ ε ο ο ος εν φα α α την α να κλι ι ι νε

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω σας τους ου ρα

α νους πα α α λαι αι αι κα α τα α αρχας π

Ε χ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ο εν τη ε ρη η η η μω μαν να ομ βρι ι ι σας

τω ω λα α α ω π

Μ α γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας π

Δ ω ω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει

ο Υι υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου π

Π ροσ κυ νου με εν σου ου την γε ε ε εν να

αν Χρι ι ι στε π

Δ ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν και τα θει ει α α σου Θε ε ο φα χ

α α νει ει α α α α α α Δ ς

προκείμενον

Ε ξ ε πλητ τε ε το ο ο ο ο ο Η η ρω ω ω

ω δη η ης ο ρων των μα α γων των τη ην ε ευ σε

ε βει ει ει αν και τω ω θυ υ μω νι

κω ω ω ω με ε νι κω ω ω με ε νος του

ε ε ε ε του ου ους η χρι βο λο ο ο ο γει

ει ει ει ει το ο δι ι α α α α α α

α α α στη η μα μη τε ε ρε ες η τε ε

κνου ου ου ου ου ουν το και η α α ω ω ρο

ο ο ος η η λι ι κι α α τω ων βρε ε φων πι

κρως κα α α α α τε ε ε θε ρι ι

ι ι ζε ε ε ε το μα ζοι οι οι οι οι ε

ξη ραι αι αι αι αι αι αι αι νο ον το και πο ο

ο ο ροι οι οι οι γα α λα α κτο ο ο ος συ υν ε ε

ε στε ε ελ λο ο ο ο ον το ο με ε ε ε

γα α α η η η ην το ο δει ει νο ο ο ο

ο ο λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον δι ο ο ο ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι οι οι

συ υν ε ελ θο ο ο ο ο συν ε ελ θο ο ο ον τε

εσ προσ κυ νη η η η σω ω ω ω ω ω ω ω

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

ἦχος 𐤆𐤊𐤍 𐤁𐤏𐤃

Ο ΤΕ Ε Ε Ι Ω Ω ΣΗΡ ΠΑ ΑΡ ΘΕ Ε Ε Ε Ε

νε λυ υ υ υ υ υ πη ε τι τρω ω σκε ε

το προς Βη η θλε ε ε ε εμ α α α παι αι

αι αι ρω ων ε βο ο ο ο ας προ ος α αυ το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τι ο ρω ων με ε

ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α α α α α ζει ει

ει εις και αι τα α ρα α α α α α ατ τη

α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι

κτον μυ υ στη η ρι ι ι ι ι ι ι ον λοι

πο ον α α πο θου φο ο βον α α α α

α α πα α α αν τα το πα ρα α α α α δο ο ξον

Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΕΝ ΝΟ Ο Ω Ω Ω Ω Ω

Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Θ Ε Ε Ο Σ Κ Α Α Α

Α Α Τ Ε Ι Σ Ι Ι Γ Α Ρ Ε Ε Π Ι Ι Τ Η Η Η Σ Γ Η Η Σ

Δ Ι Ε Ε Ε Ε Λ Ε Ο Ν Ε Ν Τ Η Ε Μ Η Η Μ Η Η

Τ Ρ Α Ν Υ Υ Υ Ν Κ Α Ι Σ Α Α Ρ Κ Α Α Π Ρ Ο Σ Ε Ε Λ Α Α

Β Ε Ε Ε Ε Ε Λ Ε Ε Ε Ε Τ Ο Ο Ο Ν Π Ε Ε Ρ Τ Ι Ι

Χ Τ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Μ Ε Ε Ε Ε Ε Λ Ε Ε Ε Ε

Ν Ο Ν Ο Ψ Ε Ι Ω Ω Σ Η Υ Δ Ο Ο Ο Κ Η Η

Η Η Σ Ε Κ Α Ι Τ Η Σ Χ Α Ρ Α Α Α Α Α Α Α Α Σ

Π Λ Η Η Σ Θ Ε Ι Ε Ι Σ Π Ρ Ο Σ Κ Υ Ν Η Η Η Η Σ Ε Ι Σ Ω Σ Κ Τ Ι Ι

στη η η η η ιη η η ην σου ον αγ γε ε

λοι οι υ μνου ου ου σι ι ι ι ιν α α πα

α αυ στως και αι δο ξα α α α ζου ου ου ου ου

λου ου ου ου σι χορὸς θ' συ υ υν Πα α τρι και Α γι

ι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α τι

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και

αι αι Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι

ι ι ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α τι

Κ αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω ναας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ὁτίχον

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.192*

η η η η η η η με ε ε ε ε ε ε ε

ρον γεν να α ται εκ Παρ θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε νου ου ου ου ου ου ο δρα α κι ι ι ι ι

ι τη η ην πα α α α σαν ε ε ε ε χω ω ω ωων

κτι ι ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι ιν

Ρ α α α α α α α χει κα θα α α α α

πε ερ βρο ο το ο ο ο ο ο ο ος σπαρ γα νου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ται αι αι αι ο

τη ου σι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α να α φης

Θ ε ο ο ο ο ος εν φα α α α α α α

α α α τνη η η η η η η α να κλι ι ι ι

ι νε ε ε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω ω ω ω

ω σα α ας τους ου ου ρα α α νου ου ους π'

πα α α α α α λαι αι αι αι αι κα α α

τα α α α κα α α τα αρ χα α α α α α

ας

ε εκ μα α ζω ω ω ω ω ω χων γα α α

λα α τρε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε φε

ε ε τρε ε ε ε ε ε φε ε ται ο ο ε εν τη

ε ρη η η η η η η η η η η η η η η

μω ω ω ω μα α α α αν να α α α

ο ομ βρι ι ι ι ι σα α ας τω ω ω ω

ω ω ω λα α ω π

Μ α α γου ους προσ κα λει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ται αι αι αι ο Νυμ φι ι ι ι

ι ι ο ο ο ος τη η η η ης ε ε ε τη ης Ε εκ κλη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

ας Δ

Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ρα του ου τω ων αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι ρει ει ει ο ο Υι υι ο ο ο ος

τη η η ης Πα α αρ θε ε ε ε ε ε ε

Ε Ε ΝΟΥ

Ε Ε ΝΟΥ

Π ρος κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε λε

ε ε εν σου την γε ε ε ε ε εν να αν Χρι

στε ε ε ε ε ε ε ε

Π ρο οσ κυ υ νου ου ου ου ου ου ου ου ου

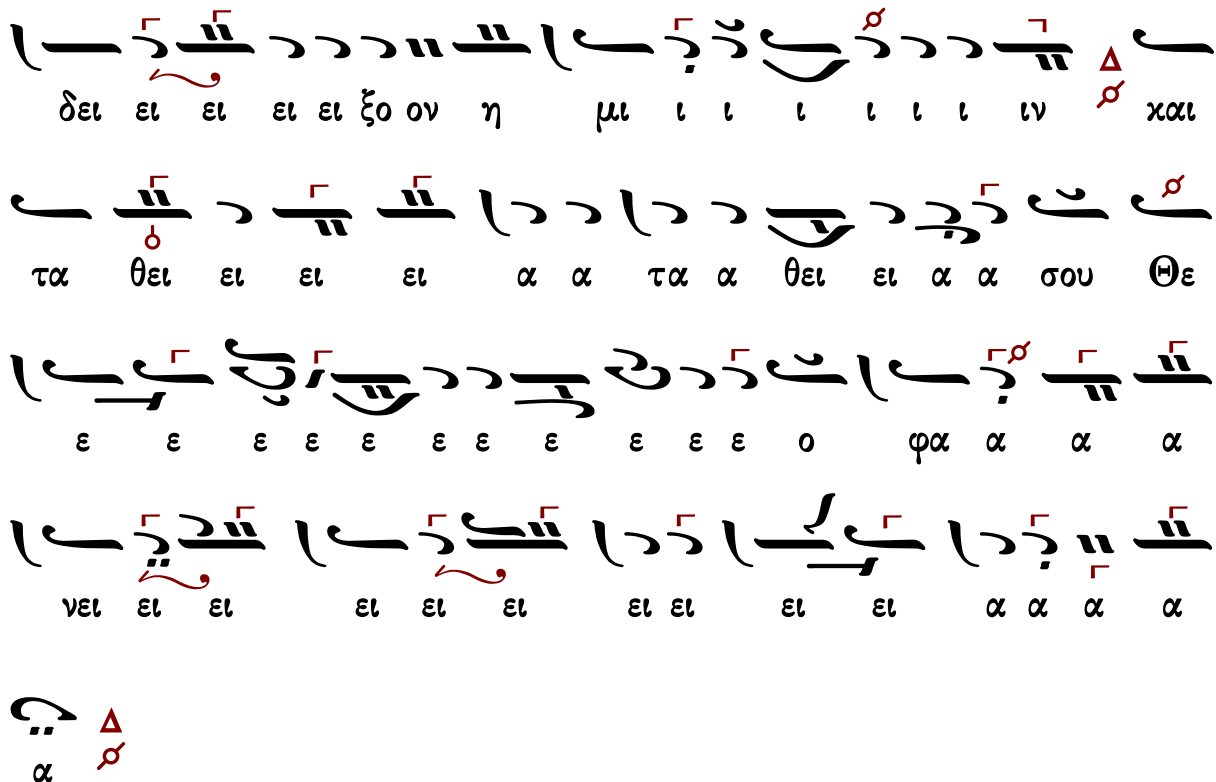
ου ου ου με ε ε ε ε λε ε ε εν σου την γε ε ε

ε ε ε ε εν να αν Χρι στε ε ε ε ε ε ε ε

Π ρος κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε λε

ε ε εν σου την γε ε ε ε ε εν να αν Χρι ι

στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Ποναχός Αγιορείτης [προκείμενον](#) Λουκάς Λουκά

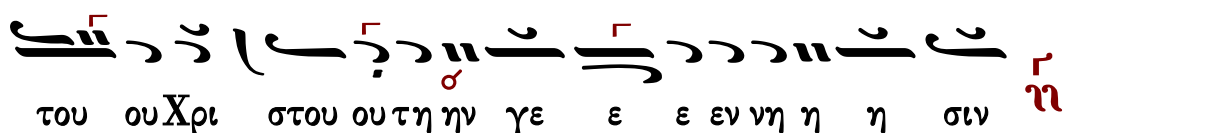
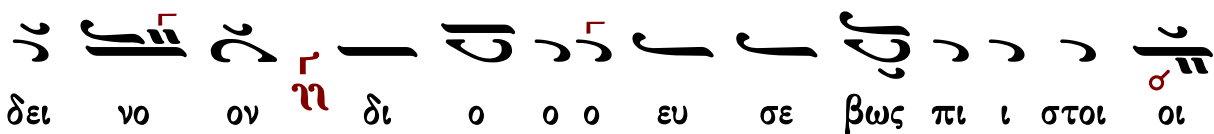
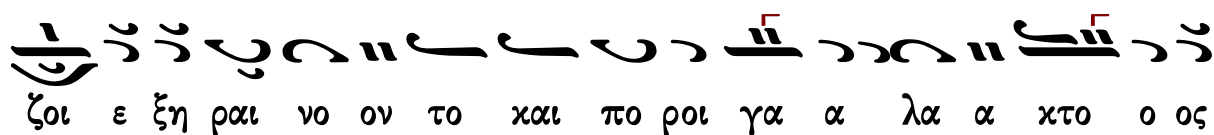
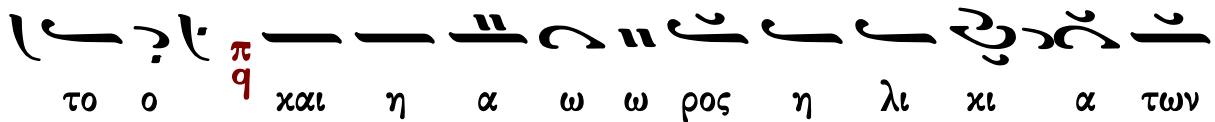
Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχεται ὁ β' χορός

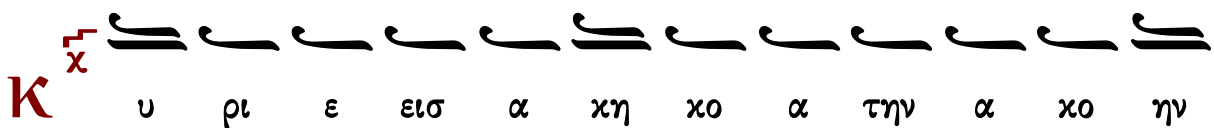
Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.314*

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.315*

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο ο τε ε ε Ι ω ση η ηφ Παρ θε νε ε λυ υ

πη ε ε ε τι τρω ω ω σκε ε ε το προς Βη

θλε ε ε εμ α α α παι αι αι αι ρω ων ε βο

ο α α ας προς αυ τον τι ο ρων με ε ε ε εγ

χυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις και τα ρα α α α ατ

τε ε ε σαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε

μοι φρι ι ι ι κτον μυ στη η η ρι ι ι ον

λοι πον α α πο ο θου φο ο βον α α α πα α

αν τα το πα ρα δο ο ο ο ξον ε ε εν νο ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ος κα τει σι γαρ ε πι γης δι ε λε ε ον εν τη ε
μη η η μη η τρα νυν και σα αρ κα α προσ ε
λα α α βε ε ε το ον περ τι κτο με ε νον ο
ο ψει ω ω ως ηυ δο ο ο κη η η σε και
της χα ρας πλη η η η σθεις προσ κυ νη η η η σεις
ως κτι ι ι στη η ην σου ον αγ γε ε ε
λοι οι οι υ μνου ου σιν α πα αυ στως και δο ξα
α α ζου ου ου σι χορὸς ῥ' συν Πα α τρι και α

γῆ ι ω Πνε ε ευ μα α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π π̃ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ὁτίχον

δίχορον

Ἦχος λ π π̃ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.317*

C η με ε ρ ο ν γ ε ν ν α α α τ αι αι αι ε ε εκ πα ρ θε

ε ε ν ο υ ο δ ρ α κι ι τη η ν πα α σ αν ε ε χ ω ν κ τι ι

ι ι ι σιν

P α α κ ει κα θα α πε ρ β ρ ο τ ο ς σ πα α ρ γ α α ν ο υ

ο υ ο υ τ αι ο τη ο υ σ ι ι α α α ν α α α

φ η ς

Θ ε ο ς ε ν φ α α α α τ η ν α ν α κ λι ι ι ι

ν ε ε ε ε ε τ αι ο σ τε ρ ε ω ω ω σ α ς τ ο υ ς

ο ρ α α ν ο υ ς πα α λ αι κα α τ α α α ρ χ α ς

E κ μα ζ ω ν γ α λ α τ ρ ε ε ε ε φ ε ε ε τ αι ο ε ν

τη ε ρη η η μω ω μα α αν να ο ομ βρι ι σας

τω ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο ο οσ κα α λει ει ει ται ο

νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ λη σι ι ι ι ι

ας

Δ ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι αι ρει ο Υι ο ο

ο ο ος της Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε ε εν ναν Χρι

ι ι στε

Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε εν να α αν

Χρι στε Δ

Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε ε ε ε εν ναν

Χρι ι στε ε

Δ ει ει ει ει ξον η η η μι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ιν και τα θει ει α α α σου

Θε ε ο φα α α νει ει ει ει ει ει α α

α α α Δ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.260/2984*

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω ω δης Δ

ο ρων των μα α γων τη ην ευ σε ε βει α αν

και τω θυ μω νι κω με ε νο ος του ε ε ε

ε ε τους η κρι βο λο ο γει το ο δι α α

στη μα α μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν το ο και

η α ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε

φων πι κρωσ κα τε ε θε ρι ι ζε το ο μα ζοι

εξ η η ραι νο ον το ο και πο ροι οι γα λα α κτο ος συν ε

ε στε ε ε ελ λο ο ον το ο με ε γα α η ην

το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ

υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω ω μεν του Χρι

σου ου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν η

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.261/2985*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε ε ε νε

λυ υ υ υ υ υ πη ε τι τρω ω ω ω σκε ε

ε ε το προ ος Βη θλε ε ε εμ α παι αι αι

ρων ε βο ο α ας προς α αυ το ο ο ον τι ο ρων

με ε ε ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις

και τα ρα α α ατ τε ε ε εσαι α γνο

ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι οι οι φρι κτον μυ στη η

η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο βον

α α α πα α α αν τα το πα ρα δο ο ξο ο ο

ον ε εν νο ο ω ων Θε ο ος κα α α τει σι ι γαρ

ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε μη

η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε

λα α α βε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι κτο ο

με ε νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η η η

σε και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει εις προς

κυ νη η η η σεις ως κτι ι ι ι ι στη η η ην σου

ον αγ γε λοι υ μνου σι εν α α πα α αυ στως και δο

ξα α α ζου ου ου ου σι ^{χορὸς 6'} συν Πα τρι και α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.20/890#

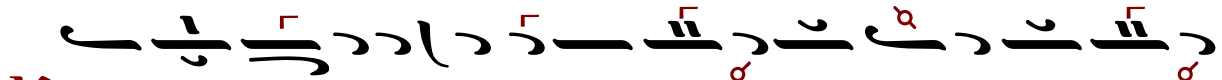

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α α τι

78 79

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

78 79

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἑρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δώρα τούτων αἵρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ὑτίχον

Σύντομον

Ἀργόν

Σύντομον

δείχορον

Ἦχος λ π π̣α

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.262/2986*

Σ η με ρον γεν να ται ε ε εκ Πα αρ θε ε ε

νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι ι ι

ι σιν

Ρ α α χει κα θα α περ βρο ο τος σπα α ργα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α φη ης

Θ ε ο ο ος εν φα α α την α να κλι ι ι νε

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου

ρα α α νους πα α λαι αι κα ατ α αρ χα α α α α

α ας

Ε κ μα ζων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ο εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρι ι σας

τω ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο ος κα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας

Δ ω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει ο

Υἱ ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου π

Υἱ ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου με εν σου την γε ε εν να αν Χρι ι ι

Π ροσ κυ νου με εν σου την γε ε εν να αν Χρι ι ι

στε π

στε

Π ροσ κυ νου ου με εν σου την γε ε ε εν ναν Χρι ι

Π ροσ κυ νου ου με εν σου την γε ε ε εν ναν Χρι ι

στε ν ς

στε

Π ροσ κυ νου με εν σου την γεν να α αν Χρι ι στε Δ ς

Π ροσ κυ νου με εν σου την γεν να α αν Χρι ι στε Δ ς

δει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

δει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ν και τα θει α α σου Θε ο φα

ι ι ι ι ι ι ι ν και τα θει α α σου Θε ο φα

α α νει ει ει ει α α α α α Δ ς

α α νει ει ει ει α α α α α Δ ς

Σ η η με ε ε ε ση η με ε ρον π γεν να α

ται αι εκ Παρ θε ε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι

τη ην πα α α α α σαν ε ε χω ων κτι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι ιν Δ ς

Ρ α α α α χει κα θα α α α περ βρο ο τος σπαρ γα

νου ου ου ου ται αι ο τη ου σι ι ι ι α α α

α α να α α α α α α α φη η η

ης Δ ς

Θ ε ος εν φα α α α α α τη Δ ς α να κλι ι

ι νε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω

ω ω ω ω ω σα ας τους ου ρα α α νου ους

πα α α α λαι κα ατ α α αρ χα α α ας

Εκ μα ζω ω ω ων γα λα α τρε ε ε ε ε ε φε ε

ται ο εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α

α αν να ομ βρι ι σα ας τω ω λα α ω ω

Μα α γου ους προσ κα α λει ει ει ει ει ται

αι ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη η σι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α ας

Δω ω ρα α του των αι αι αι αι αι αι αι αι

ρει ει ο Υι ο ος τη ης Πα αρ θε ε ε

ε ε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου ου ου ου με εν σου την γε ε εν να

αν Χρι ι ι στε

Π ροσ κυ νου ου με ε ε εν σου ου την γε ε εν

ναν Χρι ι στε ε λε ε ε ε

Π ροσ κυ νου ου ου ου με ε ε εν σου τη ην γε

ε ε εν να α αν Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξο ον η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ν και τα θει ει α α α α

σου ου Θε ο ο φα α α νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

προκείμενον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.147*

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω ω δης ο ρων

των μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω θυ

μω νι ι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι βο

λο ο γει το ο δι α στη μα α μη τε ρες η τε

ε κνου ου ουν το και η α ω ω ρος η λι κι α

τω ων βρε φων πι κρω ως κα τε ε θε ρι ι ζε

το ο μα ζοι ε ξη ραι αι αι νο ον το και πο

 ροι γα λα α κτος συν ε στε ε ε λλο ον το με

 ε γα α η ην το δει νο ον δι ο ο ευ σε βω ως

 πι ι στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη

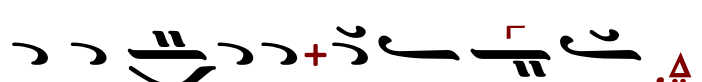
 σω μεν του ου Χρι στου ου ου τη ην Γε ε ε ε εν νη

 η σιν

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.148*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην

 σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

 γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο ο τε ε ε Ι ω σηφ Παρ θε νε λυ υ

ε ε ε τι τρω ω ω ω σκε ε ε ε το προς

Βη θλε ε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων ε βο ο

α α ας προς αυ τον τι ο ρων με ε ε ε ε εγ κυ υ

ον στυ γνα ζεις και τα ρα α ατ τε σαι α γνο ω

ων ο ο ο λω ως το εν ε μοι φρι κτο ο ον μυ στη

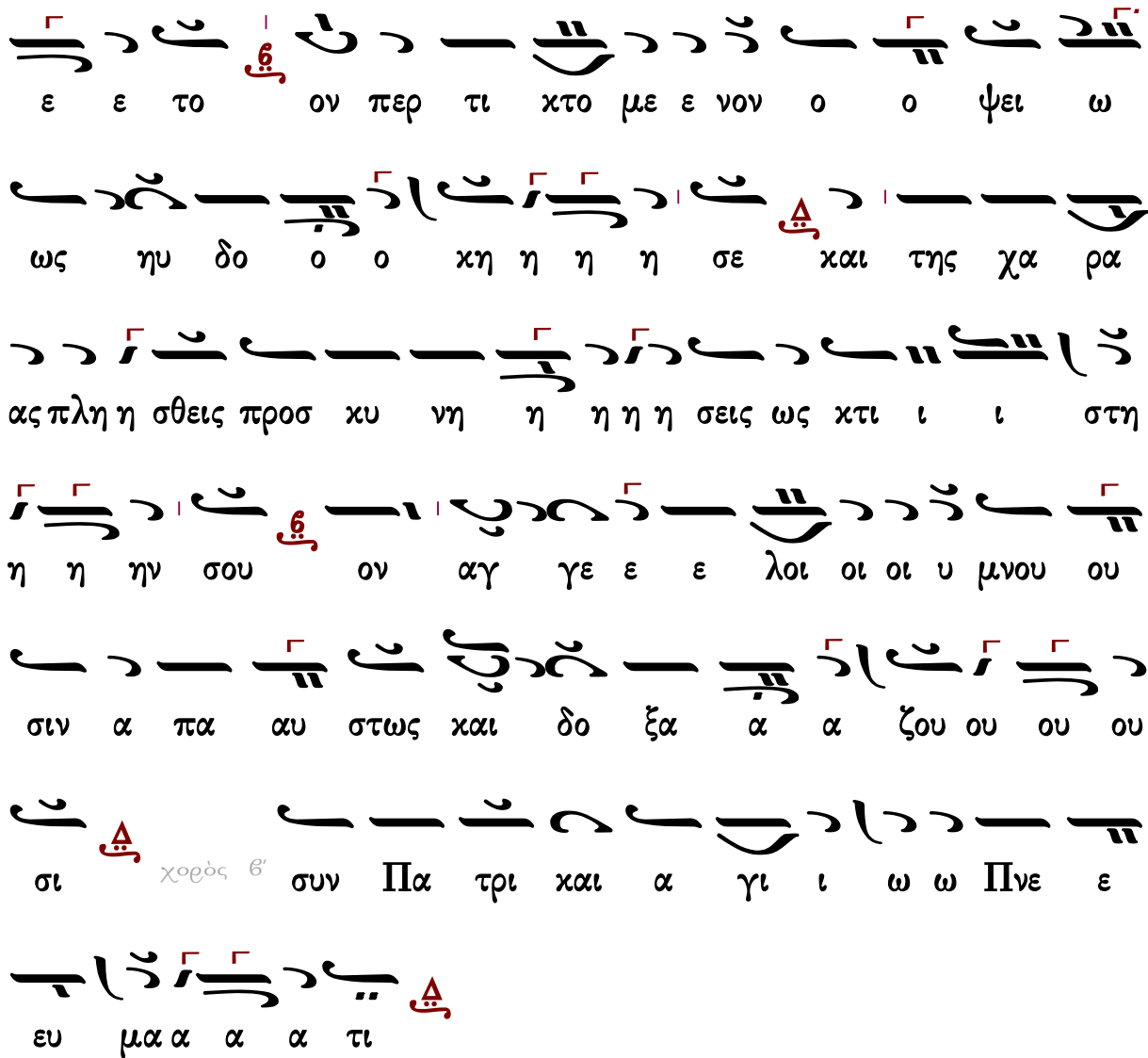
η ρι ι ι ον λοι πον α πο ο θου φο ο βον

α α α πα α α αν τα το πα ρα α δο ξο ον εν

νο ων Θε ος κα τει σι γαρ ε πι γης δι ε

ε ε λε ε ε ε ον εν τη ε μη η η μη τρα

νυ υ υν και σα αρ κα α προσ ε λα α α βε ε

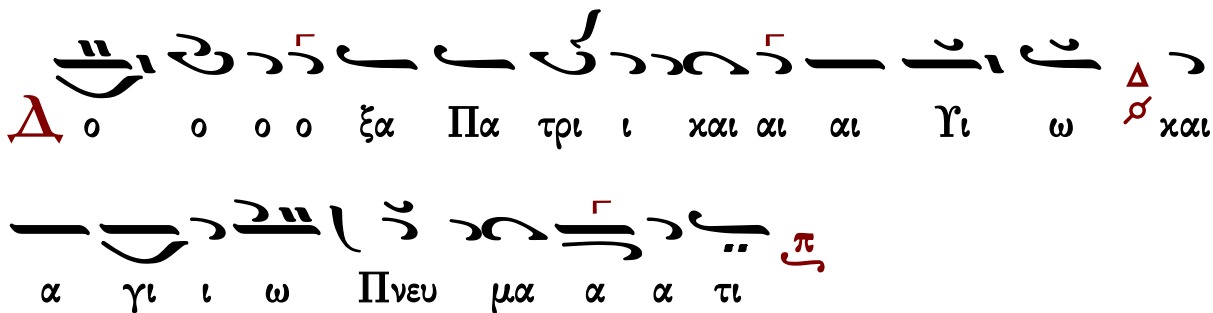

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Λάμπρου
12 Δοξαστάριον 27.4.25 σ.149*

Κ α ι ν υ υ υ υ υ ν χ α ι α ι α ι α α ε ι ρ χ α ι ε ι ς

 τους αι αι ω νας των αι ω ω νων α α α μην π

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Θεὸς ἐν φάτῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς· πάλαι κατ' ἀρχάς.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

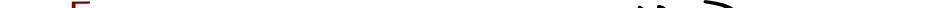
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δείξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ὀτίχον

C
η
με
ε
ε
ρον
γεν
να
ται
αι
αι
ε
ε
εχ
Πα
α

— ὁ δὲ θεὸς παῖς τῆς
αἰωνιότητος

 α α χει κα θα α περ βρο τος σπα α αργα α νου

ου ου ου ται ο τη ου σι ι α α να α α

φης π

Θ ε ος εν φα α α τνη α να κλι ι ι ι ι νε

ε ε ε ε ται γ ο στε ρε ω ω ω ω ω σας

τους ου ρα νους γ' π πα α λαι κατ α α αρ χας π

Ε χ μα ζω ων γα λα α τρε ε ε ε φε ε ε σ

ται Δ ο εν τη ε ρη η η η μω μαν να ομ βρι ι ι

σας τω λα α α ω π

Μ α γου ου ους προ ο ο σκα α α λει ει ει ται Δ ο σ

Νυ υμ φι ι ι ι ο ο ο ος της Ε ε εκ κλη σι ι

π ι ι ας π

Δ ω ω ω ρα α α του ου ου ου τω ω ων αι

αι αι ρει ο Υι ο ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε

του

Π ρος κυ νου με ε εν σου την γε ε ε ε εν ναν Χρι

ι ι στε

Π ρος κυ νου ου με εν σου την γε εν να α αν

Χρι ι στε

Π ρος κυ νου με ε εν σου την γε ε ε εν ναν Χρι ι στε

ε ε ε ε λε ε ε ε δει ει ει ει ει ξον η η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν και

τα θει α α α σου Θε ε ο φα α α νει ει ει α α

α α α Δ